

Helsingin

SUOMALAINEN KLUBI

Klubilehti 2/2012

Helsingin vaakuna sai vahvistuksensa Kuningatar Kristiinan käskykirjeellä vuonna 1639. Siinä annettiin vaakunaselitys: "Vene koskessa, sen yläpuolella kultainen kruunu sinisessä kentässä." Vene, joka on erilainen kuin Uudenmaan vaakunan vene, esiintyy jo joissakin varhemmissa kaupungin sineteissä. Varhaisin kaupungin sinetti tunnus on lohenpyrstö, joka on kokenut uuden tulemisensa Vantaan vaakunassa.

Helsingin Suomalainen Klubi on kulttuuriklubi

Pieni Suomalainen Balettiseurue
**SUOMALAISEN
 KLUBIN KUORO
 LAULAA BALETTIA**

Isänpäivän kuorolaulu- ja balettimatinea

Isänpäivän matinea kuoron ja balettitanssijoiden seurassa. **Henrik Lambergin** johtama *Helsingin Suomalaisen Klubin kuoro* laulaa ja *Pieni Suomalainen Balettiseurue* tanssii mieskuoron säestyksellä. **Verdi, Sibelius, Mozart, Madetoja, Rossini, Bizet** – aarioita, duettoja, serenaadeja, oopperakohtauksia, sooloja ja ryyppylauluja.

Koreografeina **Ulpu Puhakka** ja **Ville Valkonen**.

Kesto noin 1 h 40 min, sis. väliajan.

Isänpäivän matinea su 11.11.2012 klo 16 Liput 23 €

Sisältö

Sisältö 2/2012

4	Puheenjohtajalta	Johannes Koroma
6	Toiminnanjohtajalta	Raimo Ilveskero
7	Päätoimittajalta	Leif Eklöf
8	Kantapöydässä	Pöytälainen
11	Helsinki 200 vuotta	Yrjö Klippi
12	Helsinki 200 gaalailta	Weijo Pitkänen
16	Suomalainen kirjoituskilpailu	Pekka Rapila
21	Kirjastotyöryhmän kuulumisia	Pertti Mäkelä
22	Rajakirjoja kirjastoomme	Toimitus
23	Ravintoloitsijallemme merkittävä tunnustus	Yrjö Larmola
25	Klubilla harrastetaan ruumiinkulttuuriakin	Pertti Mäkelä
26	Skruviveivät	Pellervo Erkkilä
28	Tietoyhteiskuntataidot	Aimo Maanvilja
30	Poro on parasta	Jarmo Riipinen
32	Kirjailta - laila Hirvisaari	Yrjö Larmola
36	Olympiavuosi 1952	Timo Kivi-Koskinen
38	Talvigolf-ilta	Jussi Papinniemi
41	Seniorilounas	muistipulmia Juhani Juntunen
42	Taidenäyttelyvierailu	Weijo Pitkänen
44	Gastronominen kerho Göteborgissa	Pekka Ritvos
45	Klubin kevätkokous	Kalevi Suortti
46	Ulkopolitiikan ilta - Pekka Haavisto	Kalevi Suortti
49	Cabaret	Rainer Friberg
52	Kyberturvallisuus	Catharina Candolin
55	Päämajan asiamiesedustelu	Weijo Pitkänen
58	Kamerapiiri pyörii	Kalevi Suortti
60	Sikaarikerhon kuulumisia	Heikki Pitkänen
61	Ministerilounas - Henna Virkkunen	
62	Veteraani- ja maanpuolustusilta	Toimitus
64	Kuoron kevätkonsertti	Aarno Suorsa
66	Viini-ilta	Risto Olamo

Helsingin Suomalainen Klubi-lehti

Julkaisija: Helsingin Suomalainen Klubi ry (www.Klubi.fi)
 Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki
 puh. + 358 9 586 8830 fax + 358 9 5868 8370
 Ilmestyy jäsenlehtenä neljä kertaa vuodessa
 Päätoimittaja: Leif Eklöf
 Graafikko: Yrjö Klippi
 Kansilehden valokuva: Veikko Hannula
 Toimituskunta: vakinaiset kirjoittajat
 Paino: Forssa Print

www.Klubi.fi

**ALEKSANTERIN
 T E A T T E R I**

Johannes Koroma

■ ■ Kolmivuotisen puheenjohtajuuteni aikana olemme johtokunnan voimin ja päätöksin pyrkineet hienovaraisesti, Klubin parhaita perinteitä kunnioittaen, kehittämään toimintaa ajan muutoksia myötäillen. Klubin jäsenyys näyttää olevan edelleen tavoiteltua. Puolentoista sadan uuden jäsenen vuosittainen liittyminen sisältää sellaisenaan toiminnallisia haasteita. Uusien jäsenten keski-ikä on hienokseltaan alenemassa. Viime vuosien aika jäseneksi hyväksytyjen keski-ikä on ollut 55 vuoden tienoilla, mutta ikämediaani on ollut sitäkin alhaisempi, koska Klubiin liittyneiden joukossa on aina ollut muutama ikäpresidentti.

Klubimme ensisijaisena tavoitteena ei ole uusien jäsenten hankkiminen. Muutaman periaatteellisen pohdiskelun jäsenkunnan kasvu on aiheuttanut, mutta emme ole katsoneet

aiheelliseksi jarruttaa sitä tai karsia jäsenhakemuksia, jos ne muutoin täyttävät jäsenyysedellytykset.

Jäsenyyden ensisijaisena edellytyksenä on luonnollisesti aito kiinnostus Klubin toimintaan. Sen mittaamiseksi edellytetään kahden kummijäsenen suositusta. Johtokunnassa on kiinnitetty juuri tähän seikkaan huomiota. Kummien vastuu uuden jäsenen perehdyttämisessä Klubin arvoihin ja toimintaan on suuri. Emme tavoittele jäsenkunnan kasvattamista, vaan osallistuvien jäsenten lisäämistä ja jäsenkunnan luonnollista, tervettä uudistumista. Joskus Klubin toiminnasta itse hyvin innostuneet kummit houkuttelevat jäseneksi sinänsä erinomaisia henkilöitä, joilla ei kuitenkaan ole selvää käsitystä mitä Klubillamme tapahtuu eikä aina edellytyksiä osallistua toimintaamme. Tällaisissa tapauksissa kummien velvollisuutena on ennalta kertoa mitä klubijäsenyys tarjoaa, millaista toiminta on ja arvioida onko uudella jäsenellä esimerkiksi aikaa hyödyntää jäsenyyden tarjoamia mahdollisuuksia.

Jäsenyysmenettelyä uudistetaan

Tunnistamme tietenkin kasvusta johtuvat haasteet, joista yksi on koko jäsenkunnan aktivoiminen. Klubin järjestämiin tilaisuuksiin osallistuu noin kolmasosa nykyisestä jäsenkunnasta. Siksi olemme pyrkineet sekä johtokunnan jäsenten että asetetun Tulevaisuustoimikunnan keskuudessa arvioimaan,

millaista toimintaa erityisesti uudet jäsenet ja nuo pari tuhatta harvoin Klubilla käyvää jäsentä toivoisivat. Sitä on selvitetty kyselyin, jotka osoittavat vastaajien kiinnostuksen kohdistuvan Klubimme perimmäiseen toimintaan, talouden, kulttuurin ja yhteiskunnallisten aiheiden ajankohtaisen käsittelyyn ja keskusteluihin.

Toimintaamme ja jäsenten aktivointia kehittelemme olemme täydentäneet jäsenyysmenettelyä siten, että jotta tässä vaiheessa selvitetään uuden jäsenen kiinnostus Klubin tarjoamaan toimintaan, heille selvitetään erilaisten aktiviteettien tarjoamat mahdollisuudet ja heiltä tiedustellaan erityisen kiinnostuksen kohteita, myös uusia ajatuksia toiminnan kehittämiseksi. Samalla kummien velvollisuutta tuoda uusi jäsen mukaan toimintaan korostetaan. Jäsenyysprosessi ei saisi päättyä perinteiseen kummilounaaseen, vaan sen tulisi johtaa osallistumiseen Klubin joihinkin tilaisuuksiin. Tässä tarkoituksessa ensi syksynä järjestetään erityinen harrastustoiminnan iltatapaaminen, jossa Klubin puitteissa toimivat kulttuuri- ja harrastuspiirit esittelevät toimintaansa ja saadaksesen jäseniltä palautetta toimintamuotojen kehittämiseen.

Tiedonvälitystä uudistetaan

Niin johtokunnan jäsenillä kuin meillä kaikilla aktiivisesti toimivilla jäsenillä on tietysti myös velvollisuus huolehtia toimintaa koskevan tiedon vä-

littymisestä koko jäsenkunnalle. Perinteisen lehden lisäksi sähköisen tiedon viikoittainen runsaus antaa siihen hyvät mahdollisuudet, mutta bittitiedon jatkuvasti kasvava määrä saattaa haitata sen vastaanottamista. Klubin internetsivustoa on kehitetty palvelemaan paremmin ja mielenkiintoisemmin jäsenkuntaa ja uusi sivusto saadaan valmiiksi kevään aikana. Klubin kuvatiedostoa kehitetään ja pyritään pitämään ajankohtaisena, jolloin toteutuneista tapahtumista saa tietoa senkin kautta.

Ylppö-projekti etenee

Klubimme kunnia-asiana on saada aloitettu Ylppö-projekti päätökseen Arvo Ylpön tulevan syksyn juhlapäivään mennessä. Teija Riikolan käsikirjoitus odottaa muokkaamista sähköiseen asuun ja se saadaan käynnistettyä vielä tämän kevään aikana. Tarjoukset Ylpön elämäntyyntösiirtämisestä multimediamuotoiseen internet-sivustoon on saatu ja työ voidaan aloittaa. Hieno ja hyvin kunnianhimoinen ajatus yhteistyöstä Opetushallituksen kanssa sivuston muokkaamisesta aktiiviseen opetuskäyttöön kouluissa siirtyä kuitenkin korkeiden kustannusten vuoksi jonnekin tulevaisuuteen.

Alahuonejaosto arvioi tilankäyttöä

Johtokunta asetti ”alahuonejaoston” selvittämään klubirakennuksemme kellaritilojen

käyttöperiaatteita ja käytön monipuolistamista. Jaosto on haastatellut tilojen käyttäjiä ja kerännyt ajatuksia niiden käytömahdollisuuksista. Sen esityksen mukaisesti tutkitaan skruuvien ja bridgen pelaamisen edellytyksiä näissä tiloissa, tilojen sisustamista ja audiovisuaalisten välineiden hankkimista mm. digikameraharrastajien käyttöön. Lisäksi päätettiin koe-luontoisesti sallia klubijäsenen vieraan tuominen sikaritilaan arkisin iltapäivisin (lounaan jälkeen). Klubin jäsenten vieraana YT-klubien jäsenet voivat siellä käydä kaikkina aikoina.

Matkailujaosto uudistuu

Matkailujaosto on käynyt perusteellisen keskustelun Klubin jäsenille tarjottavista matkoista. Pääperiaatteeksi vahvistui pyrkimys yleisestä matkatarjonnasta poikkeavien ”omaleimaisten matkojen” toteuttamiseksi. Työn alla on vuodelle 2013 valmisteltavat matkat. Yksi niistä on jo vahvistettu. Syksyllä 2013 toteuttava Klubin oma ”svengimatka” Tonavalla purjehtivalla River Cloud-loistoaluksella sai niin myönteisen vastaanoton, että matka vahvistettiin heti. Matkalle on ilmoittautunut klubistamme liki 80 matkustajaa, joten laivalta löytyy enää muutama vapaa hytti. Omaleimaiseksi matkan tekee – paitsi laivan korkea taso, joka koskee sekä hyttejä ja yhteisiä tiloja että sen tarjoamaan ruokaa – sen tarjoama ohjelma, josta vastaa

Klubimme jazztrio Hovi, Pertti Lasanen, Sarmanto.

Miialle nuoren yrittäjän palkinto

Ravintoloitsijamme ja emäntämme Miia Makkonen on nimetty Vuoden Nuoreksi Yrittäjäksi Uudeltamaalta. Sen tunnustuksen hänelle ja Petrille suomme mielihyvin, olemmehan jo usean vuoden ajan voineet todistaa hänen erinomaisesta yrittäjäkykyään. Palkintoa perustellaan Miian ”kyvyllä yhdistää” liikkeenjohdollinen osaaminen erinomaiseen markkinoinnilliseen ja ammatilliseen osaamiseen. Näin hän on ylittänyt erinomaiseen laatuun omalla alallaan. Hänen johtamansa yritys on taloudellisesti hyvin hoidettu, dynaaminen, ns. kolmen A:n yritys.”

Miia itse korosti kiitospuheessaan, että palkinnosta toinen puoli kuluu Klubin jäsenille ja erityisesti ravintolajaostolle. Ravintoloitsijana hän on pyrkinyt toteuttamaan jäsenkunnan toiveita ja ravintolajaostolta hän on saanut tärkeää oppia raaka-aineiden valinnassa ja aidon kotiruuan valmistuksessa. Me jäsenet tietysti toivomme, että palkinto kannustaa Miia ja Petriä entistä menestyksellisempään yrittämiseen, josta myös Klubin jäsenet parhaiten hyötyvät.

Johannes Koroma

Hyvät Klubiveljet

Raimo Ilveskero

Tänään tätä kirjoittaessani Klubi täytti 136 vuotta. Päivää vietettiin työn merkeissä. Juhlan aiheita on kevään aikana ollut monia, mikä on myös näkynyt Klubin monipuolisessa ohjelmatarjonnassa. Helsinki viettää pääkaupunkina olonsa 200-vuotista juhluvuotta. Klubi juhlisti kaupunkia komealla Gaala-illalla. Klubin musiikin harrastajien ja taiteilijoiden monipuolinen osaaminen ja viitseliäisyys ansaitsevat lämpimät kiitokset.

■ ■ Kevään uutena menestystarinana ovat olleet seniorilounaat. Osallistujien määrä on ylittänyt ennako-odotukset. Näihin tilaisuuksiin kuten muihinkin ruokailijoilta edellytetään ilmoittautumista. Hyvän ilmoittautumiskäyttäytymisen symmetria merkitsee ruokailijalle hyvää saatavuutta ja keit-

tiölle hyvää kuluja hallintaa. Pyrkikäämme siis noudattamaan hyvää ilmoittautumiskäytäntöä.

Muutamalta ohjelmanmuutokselta emme ole alkuvuonna voineet välttyä. Yhtä tärkeää kuin perehtyä ohjelmaliitteen viestiin on myös varmistua Klubin nettisivujen tai ilmoitustaulun kautta, että se mielenkiintoinen valinta todella toteutuu, jota on suunnitellut seuraavansa. Toisaalta ei liene suuri vahinko, vaikka Klubille tulisi muuttuneenkin ohjelman seuraajaksi.

Talous- ja hallintotoimikunnan yhteydessä toiminut Alahuonetyöryhmä on, saatuun haastateltua yläkellarissa olevien Klubitilojen käyttäjät, laatinut suunnitelman tilojen yhteisen käytön tehostamiseksi. Sikarihuoneeseen tulee uusia kaappeja kysyntää tyydyttämään ja kabinettilojen kokouslaitteet saadaan vastaamaan käyttäjien tarpeita. Suunnitelma kattaa myös muita hankintoja, mutta tällä hetkellä on vielä edettävä tarkan euron mukaan. Olemme toimiston osalta pyrkineet poistamaan mahdollisia päällekkäisyyksiä turhia kuluja leikataksemme ja huolehtimaan siitä, että budjetissa pysytään.

Tulevaisuustyöryhmän toimesta on kehitetty uusi jäsenhakemuslomake. Kyse ei ole ainoastaan lomakkeesta, vaan sen avulla myös sitoutetaan kummit (suosittelijat) ottamaan uusi jäsen mukaan eräisiin tilaisuu-

siin ja perehdyttämään häntä Klubin toimintaan. Samalla on suunniteltu toteutettavaksi lokakuun alussa harrastusten ilta, jossa Klubin eri harrastustoiminnot esittäytyvät. Uusien jäsenten ilta toteutetaan perinteiseen malliin syyskuussa.

Seniorijäsenten osallistumisen helpottamiseksi meidän tulee huolehtia liikuntaesteiden poistamisesta ja kuulon heikkenemistä tukevien apuvälineiden hankkimisesta.

Sihteerin, klubimestareiden ja omasta puolestani toivotan klubiveljille hyvää kesää. Toivon näkeväni samaa aktiivisuutta ohjelman tekijöiltä ja osallistujilta syyskaudella, kun Klubi avaa jälleen ovensa 13.8. uutispuuron merkeissä.

Raimo Ilveskero

Päätoimittajalta

Leif Eklöf

Tämän lehden kansikuvana on Helsingin kaupungin vaakuna. Näin Helsingin Suomalainen Klubi haluaa omalta osaltaan kunnioittaa pääkaupunkimme 200-vuotisjuhluvuotta.

■ ■ Sääntöjemme mukaan Klubin tarkoituksena on vaalia suomalaista kulttuuria, suomalaiskansallisia perinteitä ja Suomen kieltä koko maassa. Siitä osoituksena juhlasalimme seinällä on Helsingin kaupungin vaakunaa vastapäätä Suomen vaakuna.

Tässä numerossa on kaksikymmentäkolme kirjoittajaa. Se on osoitus klubiveljien aktiivisuudesta ja halusta vapaaehtoiseen työhön koko jäsenistön hyväksi.

Lehdessä julkaistaan neljännen Suomalaisen kirjoituskilpailun tulokset. Tällä kertaa teemana

oli ”Murros”. Se haastoi, kuten Pekka Rapila toteaa kirjoituksessaan, lukiolaiset ja ammatillisten oppilaitosten opiskelijat pohtimaan meneillään olevaa yhteiskunnan muutosta ja sen vaikutusta kansakunnan ja yksilön identiteettiin.

Korkeatasoisen kilpailun voittaja Silja Sormunen toteaa kirjoituksessaan ”Totuuden rajoilla”, että ”arjen alla kasvaa jokin ihmistä suurempi, vaisto, joka lopulta nousee kaiken yläpuolelle”

Tämä ajatus sopii hyvin yhteen sen elämänfilosofian kanssa, jonka kilpailuidean isä, Klubimme edesmennyt kunniaapuheenjohtaja, lehdistöneuvos Mikko Pohtola esitti testamentissaan.

Lehdessä käsitellään jälleen laajasti Klubin monipuolista harrastustoimintaa. On nähtävissä, että klubilaiset ovat yhä enemmän mukana klubihuoneiston ulkopuolella järjestetyissä tapahtumissa ja osallistuvat aktiivisesti yhteisiin matkoihin. Tutussa ja turvallisessa seurassa on mukava liikkua ja viihtyä.

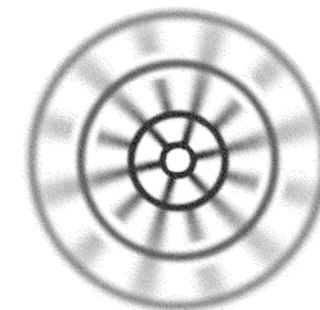
Klubilehden toimituskuntaan ovat liittyneet Janne Virkkunen ja Jaakko Savisaari. Heidän asiantuntemuksensa tulee varmasti näkymään jo kuluvan vuoden numeroissa.

Kesän aikana yhteyttä klubiveljiin voi pitää Facebookissa! Siellä on suljettu ryhmä nimeltään ”Klubin ilmoitustaulu”. Mukaan hyväksytään (tarkistuksen jälkeen) vain Klubin jä-

seniä. Facebookiin voi kirjoittaa juttuja ja siellä voi julkaista vaikkapa kesäkuvia. Ulkopuoliset eivät niitä näe. Liittyminen tapahtuu osoitteessa www.facebook.com.

Klubin jäsenille postitetaan heinäkuun lopussa vuoden ainoa jäsentiedote. Siinä julkaistaan syksyn ohjelma. Mahdolliset muutokset ja tarkennukset löytyvät Klubin nettisivuilta osoitteesta www.klubi.fi. Viikkokirjettä ei kesän aikana julkaista, ellei jokin erityinen syy sitä vaadi.

Hyvää kesää
Leif Eklöf
Päätoimittaja

Veteraanipäivä meni

- **HYVÄT VELJET!** Päivää! Miten...

- Hss! Emme me kuulu siihen kerhoon. Ei ole rahaa eikä vakansseja.

- Emmekä ole myyneet kotemme työnantajillemme.

- Mutta olettehan klubiveljiä.

- Jos vain sitä tarkoitat, niin päivää-päivää!

- **KIRJOITTAMATON** uusi ysa-sopimus toimii vanhan kirjoitetun tavalla. Ympäristötutkija Seppoa Knuuttila joutui ystävyys-, yhteistyö- ja avunantoputkaan, kun meni sovittuihin fosforitutkimuksiin Laukaanjoelle.

- Venäjän ulkoministeriö väitti hänen ottaneen vettä sovitun tutkimusalueen ulkopuolelta. Ottikohan litran liikaakin? Kohtelivat kuin rosvoa, takavarikoivat tietokoneen ja kopioivat sen tiedostot tikkua myöten.

- Rajat ovat olleet naapurillemme aina arkoja ja koskemattomia. He eivät käyneet talvisotaakaan, vaan miljoonan miehen voimalla vain pienen luoteisen rajakahakan.

- Laukaanjoki ei ole kovin kaukana Mainilasta.

- Nyt rajat ovat tulleet niin aroiksi, etteivät suomalaiset saa ostaa eikä omistaa kiinteistöjä

heidän puoleltaan, ei entisiä kotejaankaan.

- Arkuus on kovin yksipuolista, sillä he ostavat kilvan kiinteistöjä rajan tältä puolelta.

- Kenenkähän rahoilla?

- Kenen lienevät, mutta näyttävät kelpaavan suomalaisille. Isänmaata myydään.

- Ostetutkin saatetaan joutua luovuttamaan takaisin. Mahtavanko hyvittää ostohintaa?

- Karjalankin ottivat ilmaiseksi, samoin Petsamon ja Suomenlahden saaret,

- Ilmaiseksi? Piti maksaa raskaat sotakorvaukset vientipalkkioksi.

- Baltian maat ovat yhä painostuksen kohteina.

- Onkohan tämä naapurimme uutta pysyvää ulkopolitiikkaa, vaiko vain presidentinvaalien sisäpoliittista uhoa.

- Entäpä jos Putin Pieni yrittää sovitella jalkoihinsa Pietari Suuren saappaita?

- Liian suuriin kenkiin voi kompastua.

- Naapurillamme on ongelmia etelässäkin. Ovat myyneet aseita Syyriaan, mutta joutuvat nyt YK:n vaatimuksesta kieltämään niiden käytön, ehkä deaktivoimaan ne.

- Se on rauhanpolitiikan uusi sovellus.

- **EI OLE HELPPOA** herroillaakaan, ei Nokiassakaan.

- Analytikkojen mielestä heittäytyivät nousuvuosina yli-

mielisesti lepäämään laakereilleen.

- Tuli alamäki ja laakerit muuttuivat rulla- ja kuulalaa-kereiksi, jotka vievät alas päin lujaa. Luokittajat uhkaavat jo roskapankilla. Jos maailman äskeinen markkinajohtaja lyödään lihoiksi, monet eläkeläiset ja muut piensijoittajat menettävät vanhanpäivänvaransa.

- He eivät silitä Ollilan, Elopia eivätkä pienempienkään johtajien päitä.

- Eivätkä pankinjohtajien, jotka yllyttivät sijoittamaan takuvarmaan Nokiaan.

- Jospa Lumiasta tulee se Suomen Joutsen, joka pelastaa Mikkihiiren merihädästä!

- **VAALIRAHOISTA** puhutaan yhä mediassa sekä oikeusistuimissa. Tuomiot palauttavat ahneita kohtuuden tielle ja vievät lahjoja leivättömän pöydän ääreen.

- Kaikki tuomitut ovat niin kirkasotsaisen viattomia kuin me pieninä pyhäkoulussa.

- Olisi Saunamäenkin kannattanut pysyä opettajien raitiusliiton kapeissa leivissä.

- Kansanedustaja Kataja lupoi Kanervan lailla luottamus-tehtävistään.

- Pojista löytyi muutaman nikaman verran selkärankaa.

- Ei ollut osto...anteeksi osteoporoosi tehnyt vielä lopullista tuhoaan.

- **VETERAANIPÄIVÄ** meni.

Veljet vähenevät, vain pari tuhatta oli paikalla Espoossa,

vaikka viime sodissamme kantoa asetakkia noin 700 000 miestä ja heitä avusti 200 000 lottaa. Heikkenevillä veteraaneilla on ollut myös uskollisia omaishoitajia.

- He kaikki kuuluvat kunnioitettuun tammenlehväsukupolveen, kuten kotirintaman raskaan työn raatajatkin. Olemassaolon taistelumme oli yhteistyötä lapsista vanhuksiin.

- Päivän tunnuksena oli jälleenrakentaminen. Siihen osallistuivat kaikki.

- Älkäämme unohtako hevosiaakaan. Ilman niitä emme olisi saaneet torjuntavoittoja.

- Me olemme katoava luonnonvara. Klubimme veteraani- ja maanpuolustusillassa meitä oli mukana enää kymmenkunta.

- Ei ihme, kun veteraanien keski-ikä on jo 89 vuotta. Moni ei lähde enää juhlimaan saat-tajatta.

- Illan isäntä Olli Alho lupailikin tulevaisuuden veteraani-illat avec-tilaisuuksiksi, jotta me ukkelit voisimme ottaa mukaan oman lottamme tai muun omaishoitajan.

- Löytäisikö joku seurakseen ihan viranomaishoitajan?

- Kiitos orkesterille ja kuorolle mukana olosta! Ne loivat juhlatunnelmaa. Samoin juhlaesitelmöitsijälle. Ässärykmentin talvisodasta saatiin mainio

kuvaus. Urbaani legendakin sen lähdöstä tarkentui.

- Vahinko, että sali oli vajaa. Kun maanpuolustus kuuluu sääntöjen mukaan klubimme tehtäviin, toivoisi johtokunnan jäsentenkin olevan siitä kiinnostuneita.

- Heille varmaan sattui tärkeämpiä menoja, oman aikansa rakentajia kun ovat.

- **NALLEN** koulukunta on kunnostautunut asuntopolitiikallaan.

- Sata vuotta sitten Suomen kansa jakautui kahtia. Seurauksena oli suuri kansallinen onnettomuus: vapaussodan muuttuminen sisällissodaksi, joka tauteineen ja muine lieveilmiöineen vei 30 000 itsenäisen Suomen kansalaista. Silloin lähtivät kapinaan torpparit, muonamiehet ja teollisuuden köyhälistö, jotka olivat alttiita täällä vierailleen kansankomissaari Stalinin houkutuksille. Nyt on ilmassa samanlaisia oireita. Kartanoiden omistajien ja teollisuuspuhottajien tilalla ovat kirottavina nyt huipputason palkatut johtajat, jotka hallitsevat ristiin rastiin toistensa päätöstentekoja. Veljet sitouttavat toisiaan ja itseään suurilla seteleillä samaan aikaan kun käyvät yt-neuvotteluja alaistensa erottamisesta.

Sotavuosien ”veljeä ei jätetä”-periaate on saanut uuden tulkinnan.

- Se on hupaisaa: ensin mak-

setaan siitä, että tulee töihin, sitten siitä, että pysyy töissä ja lopuksi siitä, että lähtee töistä. Aina kahisee. Kuukausipalkka juoksee siitä, että tekee töitä.

- Nyt on Stalinin entinen opetuslapsi rikastuttuaan lähtenyt ärsyttämään kansaa.

- Urho Kekkonen harrasti paradokseja. Hän sanoisi: ”Niin on, vaikka siltä näyttää”

- **KESKUSTASSA** kohisee. Vahinko, ettei ehdokkaiden lukumäärä kohonnut seitsemään veljekseen. Olisi nähty uusi näytös härkäkivellä ja Impivaaran saunassa.

- Luku putosi jo neljään, kun Mauri luopui ottelusta. Loukkaantui Venlan puheista.

- Paavo saattaa näyttää taivaan merkit. On pyrkyä ja nostoa Juhankiksi, isäntäveljeksi.

- Venttaas-voi painissa vielä pöksyt pudota. Paitsi jos Soini antaa henkselit.

- Perussuomalaiset perustivat säätiön. Säätiöiden vastustajasta tuli säätiöitsijä.

- Poliitikko on yhteisten asioiden hoitamista, mutta joskus se on myös mahdolltomuuksien ja mielenmuutosten taidetta.

Pöytäläinen

Helsingin Suomalaisen Klubin seinällä on kaupunkimme vaakuna. Tänä vuonna Helsinki juhlii oltuaan 200 vuotta Suomen pääkaupunki.

■ ■ Helsingin kaupungin vaakuna kehittyi 1600-luvulla käytössä olleesta kaupungin sinetistä. Helsingin ensimmäinen sinetikuvio juontui alueen vanhasta lohenkalastuksen elinkeinosta. Sinetissä oli lohenvyrstön kuvio, joka yhä koristaa Vantaan kaupungin vaakunaa.

Helsingin nykyinen vaakuna kehittyi sinetistä, josta kuningatar Kristiinan antoi määräyksen 2.10.1639. Siinä Helsingille myönnettiin erioikeus ja kaupunki sai luvan käyttää Ruotsin kaupunkilakia. Näin Helsinki sai itse valita kaupungille pormestarin ja neuvosmiehet. Helsingille myönnetyn uuden sinetin selitys oli seuraava: ”Vene koskessa, sen yläpuolella kultainen kruunu sinisessä kentässä.”

Kaupunkimme vaakuna on hieman vaihdellut eri aikoina, mistä on osoituksena myös Klubilla oleva vaakuna, jossa on

Helsinki 200 -vuotta

erillinen kruunu ”kilven” päällä. Nykyisen vaakunan on piirtänyt A.W. Rancken. Arne Wilhelm Rancken oli vuonna 1880 syntynyt ja vuonna 1954 kuollut arkkitehti, historioitsija ja heraldikko. Hän valmistui arkkitehdiksi vuonna 1905 ja toimi Arabian tehtaan arkkitehtinä vuosina 1906–1908 sekä vuodesta 1908 alkaen Taideteollisen keskuskoulun kaavapiirustuksen opettajana ja piirustuksenopettajana eri kouluissa. Rancken oli hyvin monipuolinen kulttuuripersoona ja oli elämänsä aikana monessa mukana. Muun muassa Helsingin kaupunginmuseon hoitajana 1920–1949, Suomen taideteollisen yhdistyksen museon intendenttinä 1921–1928 ja rahastonhoitajana 1922–1942 sekä muinaistieteen toimikunnan arkkitehtinä 1922–1947. Hän oli myös taideteollisen museon johtokunnan puheenjohtajana 1935–1946 ja Ehrensvärd-seuran varapuheenjohtajana vuosina 1942–1947. Rancken oli perehtynyt Helsingin historiaan ja oli kirjoittanut kaupungin historiasta ja suomalaisista vaakunoista.

Sisäasiainministeriö on vahvistanut nyt käytössä olevan vaakunan 30.8.1951. Vaakunan selitys on: ”Sinisessä kentässä kultainen vene uimassa hopeisella, aaltokoroisella tyviöllä; veneen yläpuolella saatteena kultakruunu.” Vaakunan käytöstä on olemassa ohjeet. Helsingin kaupunginhallitus on hyväksynyt nykyiset vaakunan käyttöä koskevat ohjeet 7.6.2010: ”Ainoastaan kaupungin keskushallinnon yksiköt ja toimielimet voivat käyttää yläkruunullista vaakunaa, jossa vaakunakilven päälle on sijoitettu samanlainen kruunu kuin itse kilvessä. Tällaisia virastoja ja laitoksia ovat kaupungin valtuusto, hallitus, kaupunginkanslia, kaupungin henkilöstökeskus ja talous ja suunnittelukeskus. Helsingin kaupunki käyttää pääsääntöisesti yläkruunutonta vaakunaa.”

Yrjö Klippi

Helsinki-200 gaalailta

Kuivasaaren saluuteista

Helsingin kaupungin 200-vuotisjuhallisuudet alkoivat 12.4.2012 tasan kello 12.00, kun Kuivasaaren järeät, 12-tuumaiset tykit ampuivat saluutteja niin, että keskikaupungin ikkunat tärisivät. Suomalaisella Klubilla päivää juhlistettiin gaalailalla, jonka suunnittelusta ja toteuttamisesta vastasivat Klubin puhallinorkesterin puheenjohtaja Timo Kivi-Koskinen sekä taiteilijajäsenet Seppo Hovi ja Aarno Cronvall. Ja mikä ilta se olikaan!

Loistavien juontajien johdolla illasta muodostui upea musiikillinen kavalkadi, jossa salintäyteinen juhlayleisö johdateltiin 1800-luvun alkupuolen tunnelmista 2000-luvun ensimmäiselle vuosikymmenelle.

"Sydäntä jos suotu sulle, murheess' ilossakin kuule Suomen laulua!"

Illan aloitti Klubin kuoro laulamalla Henrik Lambergin johdolla Fredrik Paciuksen (1809-1891) säveltämän Suomen laulun, jonka sanoissa suomentaja Taavi Hahl (1847-1880) kehottaa kuuntelemaan, kuinka "laulu raikuu Väinön kanteleesta". Näin gaalailta alkoi siis oikeastaan Kalevalan säveltarhasta! Toisena kappaleena kuoro esitti laulun "Hymn till Finland", joka on Paciuksen säveltämästä, ensimmäisestä suomalaisesta oopperasta Kaarle kuninkaan

Gaalailan yleisöä. Aitiopaikoilla vasemmalta lukien Pertti Tervonen Eeva-Liisa ja Weijo Pitkänen sekä Maija Raikamo.

metsästys. Sen libretto on Sakari Topeliuksen (1818-1898) käsialaa. Oopperan ensi-ilta oli

Kivikasvoihin

Helsingissä 1852 ja se esitettiin vuonna 1856 myös Tukholman kuninkaallisessa oopperassa.

Klubin puhallinorkesteri esitti Paul Jaavamon johdolla ensimmäisenä numeronaan Carl

Ganszaugen (1820-1868) Isänmaallisen marssin (Fosterländsk marsch) vuodelta 1849. Marssi huipentuu Paciuksen Maamme-laulun säveliin. Tämän jälkeen orkesteri esitti kaksi suosittua salonkitanssia, ruotsalaiseen kansansävelmään pohjautuvan Kehruuvalssin ja salonkitanssien aatelistoon kuuluvan Cicapo Pigadorin, jota osakunta-aikoinani kutsuttiin yksinkertaisesti "tikapuiksi". Molempia soitetaan ja tanssitaan edelleen "vanhojen illoissa".

Orkesterin ohjelmaan kuuluivat myös Jean Sibeliuksen (1865-1857) Jääkärin marssi sekä ylipormestari Raimo Ilaskiven (s. 1928) säveltämä Helsinki-valssi.

Oman, taidokkaan ja historiallisesti mielenkiintoisen sävyyksen gaalailtaan antoi Itä-Helsingin Musiikkiopiston jousikvartetti, jossa soittivat Abel Puustinen (1. viulu), Iida Aho (2. viulu), Aino Räsänen (alttoviulu) ja Senja Rummukainen (sello). He esittivät Erik Tulindbergin (1761-1814) kvartettonro 1. Näin mentiin aikaan ennen Helsingin kaupungin tuloa pääkaupungiksi.

Tulindbergiä pidetään varhaisimpana tunnettuna taidemusiikin säveltäjänä Suomessa. Aarno Cronvall muistutti, että Tulindbergin esikuvana oli ollut mm. Joseph Haydn (1732-1809). Hän kertoi myös, että Tulindberg, joka merkittiin jo 15-vuotiaana vuonna 1776 kir-

Helsinki-200 gaaloilta

joille Turun akatemiaan, sävelsi kuusi jousikvartettoa todennäköisesti 1780-luvulla, ja että teosten käsikirjoitukset löydettiin Helsingin yliopiston kirjaston kokoelmista vuonna 1925. Kvartettojen nuottivihkoista puuttui toisen viulun osuus ja myös alttoviuluääni oli osittain puutteellinen. Kvartettoja ovat täydentäneet John Rosas, Toivo Haapanen,

wikipedia.org/wiki/Kalevi_Aho"Kalevi Aho ja Anssi Mattila.

"Päivät paistaos hellimmin"

Kun sopraano Taina Piira astui esiin ja flyygelin ääreen istahti Seppo Hovi, tuntui kuin kesäaurinko olisi hetkessä valaissut koko salin!

Oskari Merikanto (1868-1942) oli omistanut vuonna 1911 säveltämänsä laulun Kun päivä paistaa

"Pohjolan satakielelle" Aino Actélle (1876-1944), ja hän istui itse pianon ääressä myös laulun kansaesityksessä. Nyt Hilja Haahden (1874-1966) sanat työntyivät modernin Suomen sielunmaisemaan: "Kukat vielä on uinumassa, aalto jäisesä vankilassa; vaan sun lämpöinen sätehes' mulle kertovi terveiset': kohta poissa on nietos, jää, kohta koittavi kevätää."

Voisiko itsenäistyvän Suomen sydämen ääntä kuvata kauriimmin!

Taina Piiran herkkään ja

monipuoliseen ohjelmaan kuului sävelmiä musikaaleista ja opereista Mustalaisruhtinas, Teatterilaiva, May Fair Lady ja West Side Story. Kuulija eivät olisi tahtoneet päästää häntä pois flyygelin tuntumasta! Ylimääräisenä kuultiin talvisodassa kaatuneen Valto Tynnin tango Pieni sydän, josta aina välillä flyygelin äärestä juontamaan noussut Seppo Hovi totesi, että se on yksi harvoista naisen levyttämistä sota-ajan suosikki-iskelmistä. Levyttäjänä oli laulajatar Elsa Maria Ojonen, os. Valttonen (1916-1995). Hän oli kuuluisan Harmony Sisters-yhtyeen altto. Tangoa levyttäessään hän esiintyi salanimellä Laulusirkka.

Mää oon kato nääs Tampereelta.

Gaalaillaan yllätysohjelma alkoi, kun Klubin taiteilijajäsen, kapellimestari Antti Hyvärinen istahti vuorostaan flyygelin ääreen ja neljän mikrofonin taakse ilmestyivät Henrik Lamberg, Vesa Nuotio, Ismo Sajakorpi ja Matti Siitonen, taiteilijanimeltään Fredi. Kivikasvot-show oli valmis alkamaan.

Ensimmäisenä kuultiin laulu Helsinkiin, Helsinkiin. Se on sävelmä My Fair Ladysta. Ismo Sajakorpi oli tehnyt siihen suomenkieliset sanat, ja se esitettiin vuonna 2000 Komedioteatteri Arenan Stadin Story-revyssä.

Sitä ennen Kivikasvot esitetyivät yleisölle kukin omal-

la tavallaan. Yksi oli kotoisin Pohjanmaan lakeuksilta, toinen "Mikkelin kuppeesta Persmäjeltä, sieltähä myö kaikki", kolmas esittäytyi: "Mää oon kato nääs Tampereelta" ja neljäs kertoi, että hänen isänsä oli Viipurista, mutta että hän on itse kotoisin Kätilöopistolta. "Te muut olette landepaukkuja, heinähattuja ja savisaappaita."

Ennen käsirysyä päästiin kuitenkin kiinni lauluihin.

Ohjelmassa olivat laulut Alte Kameraden, Niin gimis on stadi, Muistojen bulevardi, Kolmatta linjaa ja Stadin kundi.

Luukeittoa

Gaalaillaan menun, joka ennen pöytiin asettumista oli salainen, oli Klubin keittiö sovittanut ravintoloitsija Miia Makkosen johdolla kansallisromanttiseen ja nykyeurooppalaiseen sävyyn.

Ensin syötiin pula-ajan luukeittoa omenalimpun ja korvikevoin kanssa, sen jälkeen graavisiikaa ja mustaa leipää. Pääruokana oli vasikkaa tryffelkastikkeella ja jälkiruokaksi puolukkamoussea. Hyviä viinejä oli myös tarjolla sekä lopuksi kahvia ja yrittiteetä.

Hyvä maku jäi niin musiikkiohjelmasta kuin ruoista ja juomista. Puhumattakaan vapaasta seurustelusta.

*Weijo Pitkänen
Kuvat Jarmo Heinonen*

Itä-Helsingin Musiikkiopiston jousikvartetti esitti Erik Tulindbergin (1761-1814)

kvartetton nro 1. Vasemmalta Abel Puustinen (1. viulu), Aino Räsänen (alttoviulu), Iida Aho (2. viulu) ja Senja Rumukainen (sello).

"Päivät paistaos hellimmin".
Sopraano Taina Piira valloitti yleisön.

Suomalainen kirjoituskilpailu pohti yhteiskunnan murrosta

Neljäs Suomalainen kirjoituskilpailu osoitti kilpailun vakiinnuttaneen asemansa yhtenä maamme arvostuimmista lukiolaisten kirjoituskilpailuista. Siihen on luonnollisesti suuresti vaikuttanut se, että Klubilla on parhaat mahdolliset yhteistyökumppanit Opetushallitus, Äidinkielen opettajain liitto sekä Historian ja yhteiskuntaopin opettajain liitto. Suomen Kuvalehti ja Kustannusosakeyhtiö Otava tukivat jälleen klubia erinomaisin palkinnoin.

Kilpailun teema

Kilpailun teema oli ajankohtainen ”Murros”. Kirjoitusaiheet haastoivat lukiolaiset ja ammattillisten oppilaitosten opiskelijat pohtimaan meneillään olevaa yhteiskunnan muutosta ja sen vaikutusta kansakunnan ja yksilön identiteettiin. Yhteensä kilpailun aiheista kirjoitettiin 502 kirjoitusta 42 koulussa eri puolilla Suomea. Opettajat saivat lähettää loppuarvosteluun kolme parhaaksi arvioimaansa kirjoitusta. Loppuarvostelussa

Suomalainen kirjoituskilpailu

arvosteltavaksi saatiin 104 kirjoitusta.

Monipuolinen aihepaletti

Ensimmäisessä tehtävässä pohdittiin suomalaisen identiteetin muutosta aikojen kuluessa. Lähteeksi annettiin maabrändityöryhmän raportti ja sen luoma kuva suomalaisista vahvuuksista.

Toisessa tehtävässä kirjoittaja pääsi pohtimaan uutisen merkitystä tiedonvälityksessä. Toisaalta piti kirjoittaa positiivinen uutinen Suomesta, ja toisaalta kysyttiin, miksi pääuutiset tai etusivun uutiset ovat harvoin niin sanottuja hyviä uutisia.

Kolmannessa tehtävässä pohdittiin suomalaisen yhteiskunnan ja työelämän muutosta kotiväelle osoitetussa kirjeessä, jossa kuvattiin 1800-luvun nuoren ensimmäistä työpaikkaa teollistumisen alkuvaiheessa.

Neljännessä tehtävässä kirjoittaja pääsi pohtimaan suomalaisen urheilukulttuurin suurta muutosta teemalla ”Veikko Hakulisesta Peetu Piiriseen”.

Viidennessä tehtävässä nuori pääsi kirjoittamaan jostain suomalaisesta taideteoksesta tai taiteilijasta, joka on rikkonut rajoja ilmaisutavallaan tai aihevalinnallaan.

Kuudennessa ja suosituimmaksi osoittautuneessa aiheessa kirjoittajat pohdittiin ihmisen identiteetin muodostumista ja murrosiän merkitystä siinä teemalla ”Kun minusta tuli minä”

Palkitsemistilaisuus Kalevalanpäivänä

Kilpailun suojelija valtioneuvos Riitta Uosukainen totesi puheenvuorossaan olevansa pitkistä parlamentaarikon urastaan huolimatta edelleen pohjimmitaan äidinkielen opettaja. Siksi hän saattoikin antaa tunnustusta tänä päivänä koulussa kirjoittaville ja kirjoittamista opettaville:

”Teitä kilpailuun osallistuneita nuoria on harjoitettu ja harjoitetaan monipuolisesti erilaisten tekstien kimppuun; pystytte myös luovaan ilmaisuun muun muassa esseitä laatiesanne. Kun lähdin uusiin seikkailuihin 1983, saatoin havaita, ettei aikuisia ihmisiä enää tietoisesti valmennettu äidinkielenä. Tuotoksia kyllä arvioitiin eri koulutusalueilla ja sitä kautta annettiin myös osviitan rippeitä. Mutta määrätietoista asiakirjoittamisen opastusta sai hakea. Siinä jäätiin paljolti luonnonlahjakkuuden varaan. Tänään on enemmän luovan kirjoittamisen kurseja ja kirjailijakoulutusta. Olipa väline tai aihepiiri mikä hyvänsä, on kysymys loppujen lopuksi tekstin sisällöstä. Kysymys on myös Suomen kielestä ja sen arvostamisesta! Suomea ei saa alentaa kyökkikieleksi eikä piika-renkikieleksi muille aineille ja asiaryhmille. Suomi on tieteiden kieli, ja yliopistoissa pitää herätä sen kunnioittamiseen. Suomen kielestä eivät

Kuvassa vasemmalta oikealle kilpailun johtaja Pekka Rapila, valtioneuvos Riitta Uosukainen, kirjoituskilpailussa kunniaininnon saaneet Ville Huovinen, Eeva-Leena Perttula, Erik Immonen ja Sirkka Kouki, palkinnon saaneet Erika Perttunen (3.), Petteri Virtanen (2.) ja Silja Sormunen (1.) sekä arvosteluraadin puheenjohtaja kirjailija Panu Rajala. Kuva Elias Iirola

Suomalainen kirjoituskilpailu

Suomalaisen kirjoituskilpailun suojelija valtioneuvos Riitta Uosukainen. Kuva Elias Iiro

muut pidä huolta, ja ymmärtämättömiä kielenvaihtajanusukkaita on riittämiin. Te kilpailijat olette erikoisasemassa, te olette lahjakkaita ja te saatte oppia! Aihevalinnoistanne päätellen olette kiinnostuneita ihmisestä ja eritoten itsestänne. Kirjoittaminen puhdistaa mielen, selkiyttää ajatuksia ja raivaa siten tilaa uusille ideoille, siispä kirjoittakaa”.

Kilpailun voittaja, SYK:n

abiturientti Silja Sormunen totesi omassa puheenvuorossaan, että Suomalainen kirjoituskilpailu nosti esiin tärkeitä ja ajankohtaisia teemoja.

”Kirjoituskilpailu motivoi kirjoittamaan ja samalla ajattelemaan. Ajatukset jäsentyvät kirjoittamisen myötä: kirjoitusprosessin aikana joutuu monesti huomaamaan, että omissa ajatuksissa on vielä paljon selkiyttämisen varaa myös tutujen

ja jo tutkituiksi luultujen aiheiden kohdalla. Kuka minä olen, ja mihin minä kuulun? Nämä kysymykset liittyvät kiinteästi murroskausiin. On tärkeää sopeutua uusiin olosuhteisiin ja kasvaa uuteen tilanteeseen siten, että säilyttää samalla olennaisen itsensä, oman ytimensä. Suomen kieli on keskeinen osa suomalaisuuden olemusta ja suomalaista identiteettiä. Kieli yhdistää, ja se on ajattelumme

tärkein väline. Työkielenä voi käyttää mitä tahansa kieltä, jonka hallitsee; äidinkieli on ajatellun kieli.”

Kirjoitusten korkea taso säilyi

Arvosteluraati puheenjohtajanaan FT, kirjailija Panu Rajala, jakoi palkinnot seuraavasti:

1) Silja Sormunen SYK, 2) Petteri Virtanen Vääksyn yhteiskoulun lukio ja 3) Erika Perttunen SYK.

Lisäksi päätettiin antaa neljä kunniamainintaa seuraaville kirjoittajille:

Sirku Kouki Joensuun normaalikoulun lukio, Erik Immonen SYK, Eeva-Leena Perttula Etelä-Tapiolan lukio ja Ville Huovinen, Etelä-Tapiolan lukio.

Kilpailun johtaja totesikin päätöspuheenvuorossaan, että kilpailua voitiin jälleen pitää tasoltaan erittäin korkeana ja on jokseenkin varmaa, että tässä neljännessäkin suomalaisessa kirjoituskilpailussa palkitut nuoret tulevat näkymään lähivuosikymmeninä maamme julkisessa elämässä kirjallisuuna tai muina vaikuttajina. Näin kunniapuheenjohtajamme testamentissaan ilmaisema toive tulee erinomaisesti täyttymään.

Palkitut kirjoitukset ja niiden palkitsemisperusteet ovat luettavissa Suomalaisen kirjoituskilpailun internetsivustolla www.suomalaisuus.fi.

Pekka Rapila

Kirjastoryhmän vierailu Arkkitehtuurimuseon kirjastossa.

Tänä Design-vuonna oli vuorossa alaan liittyen rakentamisen kirjavalikoimaan tutustuminen.

■ ■ Ryhmämme vierailukohteista tämä oli jo kuudes erikoiskirjasto.

Amanuenssi Kaisa Sjövall kertoi kirjaston toiminnasta ja vaiheista sen perustamisesta lähtien.

Kokoelmat ovat varsin kattavat, 30000 nidettä kaikkiaan. Nykyajan vaikeutena on, kuten muissakin kirjastoissa, määrärahojen ja tilojen rajallisuus.

Positiivisena yllätyksenä saimme tietää, että kirjasto on avoinna kaikille meille eli sieltä saa lainata kirjoja kuten kirjastosta kuuluukin saada.

Lisäksi museolla on huomattavan laaja valokuva-arkisto, joka on lähinnä tutkijoiden käytössä, mutta palvelee myös ns. yleisöä.

Suosittellemme siellä käyntiä ja tutustumista samalla esillä oleviin näyttelyihin.

Pertti Mäkelä

Kuva Ilmari Ojala

Tutustumiskäynnillään Arkkitehtuurimuseon kirjastossa kirjastoryhmämme sai ihmeteltäväkseen yli 300 vuotta vanhan sidoksen. Vasemmalta Matti Viitasaari, Kauko Lehti, Pertti Mäkelä, oppaamme amanuenssi Kaisa Sjövall, Hans Fredriksson.

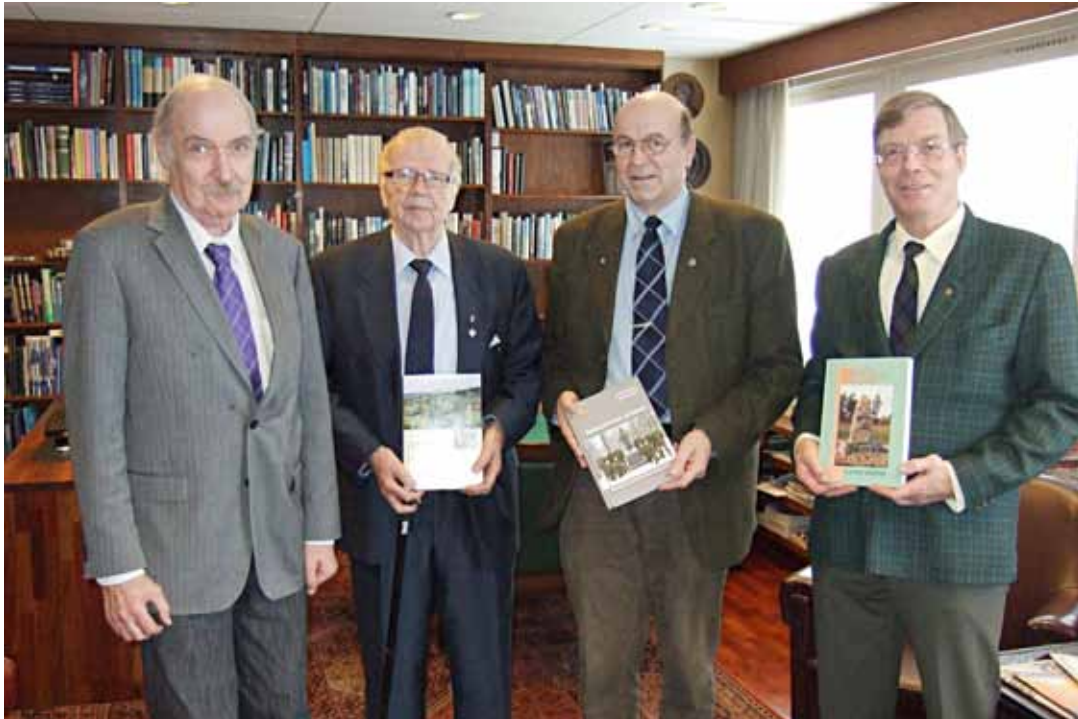
Klubin jäsenille alennuksia kirjoista

Otavan kirjoista alennus 30 prosenttia WSOY:n ja Tammen kirjoista 40 prosenttia.

Klubimme jäsenille on neuvoteltu alennukset Otavan ja WSOY:n kirjoista, jotka ostetaan kustantamojen omista kirjakaupoista. Alennuksen saa näyttämällä jäsenkorttia.

Alennuksen saa normaalihintaisista WSOY:n, Tammen ja ReadMe:n kirjoista. Se ei koske Tammen oppimateriaaleja, Sanoma Pron tai muiden Bonnieriin kuulumattomien kustantajien kirjoja eikä Tammen ja WSOY:n arvosteoksia.

Rajakirjoja kirjastoomme

Kuva Arto Toivanen

■ ■ Rajavartiolaitos on sotilaallisesti järjestäytynyt sisäministeriön osasto, joka sotiemme aikana kuuluu puolustusvoimiin. Se organisoitiin jatkosodan aikana yhdeksäksi erilliseksi pataljoonaksi, joihin kuului vakinaisen rajavartioväen lisäksi raja-asemien ympäristön reserviläisiä ja joita täydennettiin eri puolilta Suomea kotoisin olevilla reserviläisillä ja varusmiehillä. Sotatoimiyhtymien arvostamissa pataljoonissa ehti palvella yhteensä noin 40 000 miestä.

Vuonna 2010 perustettiin ajan aiheuttamaa mieskatoa jo kokeneen Sodanajan rajajääkä-

rijoukkojen perinnetoimikunnan tilalle sodan- ja rauhanajan rajamiehinä yhteen kokoava Raja- ja merivartioukkojen perinneyhdistys. Se lahjoitti yhdessä yhä toimivan Luton miesten perinnetoimikunnan kanssa 2.4.2012 Klubimme kirjastoon siellä jo aikaisemmin olleiden

Rajavartiolaitoksen ja rajavoukkojen historiaa käsittelevien teosten täydennykseksi muutamia uusia kirjoja. Niitä ovat mm. Urho Myllyniemi: Antti Pennanen, Petsamon, Lapin ja Rajan kenraali Otava), Jukka Partanen-Juha Pohjonen-Pasi Tuunanen: E.J. Raappana, Rajan ja sodan kenraali (Otava),

Jukka Partanen-Juha Pohjonen: Aseveljeys kesti ja kantaa (rajajoukkojen perinnetyön historia) sekä Antero Vuorio-Jaakko Rauhala: Petsamon Erillisosaston tie – Luton miehet (3. täydennetty painos).

Kirjojen luovuttajina olivat rajajääkärijoukkojen perinteen vaalijoina toimineet klubiveljemme Antti Henttonen, Mikael Heinrichs ja Pekka Jokela. Kirjat otti vastaan Klubin maanpuolustuskerhon johtaja Leif Eklöf.

Ravintoloitsijallemme merkittävä tunnustus

Uudenmaan Yrittäjät on myöntänyt ravintoloitsijallemme Miia Makkoselle Vuoden 2012 Nuoren Yrittäjän tunnustuspalkinnon. Valinta tapahtui 1000 uusmaalaisen nuoren yrittäjän joukosta. Miian palkitsemisesta ehdotti Uudenmaan Yrittäjille Klubin Ravintolajaosto. Ehdotus käsitti laajan Miian yrittäjätoimintaa koskeneen aineiston perusteluineen ja talous- ja muine liitetietoineen. Kriteerit olivat tiukat. Yrittäjien valintalautakunta oli päätöksessään yksimielinen. Palkinto luovutettiin Miialle juhlallisessa yrittäjä-tapahtumassa Kirkkonummella 20.4.2012 satapäisen yleisön läsnä ollessa.

■ ■ Mikä oli ensimmäinen ajatuksesi tunnuksesta kuultuasi? - Yllätys. Ilo siitä, että tuli tällainen tunnustus, joka on luonteeltaan yleinen. Se on eri asia kuin ravintola-alan sisäiset tunnustukset. Tajusin asian oikean arvon, kun muutkin huomasivat valintani. Mm. Klubin gastronominen kerho oli ulkomailla opintomatalla, herrat soittivat ja lauloivat puhelimeen onnittelulaulun.

Olet, kömpelöä kielikuvaa käyttäkseni, keittänyt itse klubilaisten sydämiin. Mutta vanhat herrat saattavat olla konstikkaita asiakkaita. Tuleeko koskaan mieleen sanoa niin kuin äiti, että äläpäs kronglaa ruoasta?

- Skarppina pitää tietysti ko-

Miia ja Petri tarjosivat klubilaisille palkintokahvit 2.5.2012.

ko ajan olla. Mutta niin meidän henkilökuntamme onkin. Todellista tunnustusta ja tyytyväisyyttä ei haeta ravintolatähdistä, vaan omilta asiakkailta. Jos sanomme: kanasalaatti, sen on oltava kanaa eikä broileria. Ravintolajaoston gastronomisesta asiantuntemuksesta on ollut paljon hyötyä.

Kun teimme tulohaastattelua kolme vuotta sitten, totesimme yhdessä- Riitta Malmberg, edeltäjäsi, oli myös läsnä- että ravintolakulttuurissa tapahtunut muutos, kiireen tulo syömiseen, pitäisi pysäyttää. Ateriointi ei ole suoritus. Onko edistystä tapahtunut?

- Yritämme jatkuvasti edistää ajatusta, että pitkä rauhallinen lounas ei ole mikään kiel-

teinen käsite. Kun tulette lounaalle, varatkaa aikaa, jättäkää auto kotiin. Henkilökuntamme haluaa olla tehokas mutta luoda kiireettömyyden tunnun. Mikäpä onkaan parempi ympäristö luovien ajatusten heräämiselle, kuin rauhallinen lounaspöytä?

Mikä on yllättävin ruokatoivomus, joka on Klubilta jäänyt mieleesi?

- Paistetut silakat salaattilla. Tästä kiitos kuuluu karppaajille.

Ruoka-ammattilaisen lempiruokaa ei tietysti ole järkevää kysyä kuten ei muusikon lempikappaletta, mutta silläkin uhal- mitä mielelläsi kotona syöt?

- Petrillä se on perunat ja kananmunakastike. Minulla... ehkä se on hyvin tehty lihakeitto.

Tällainen haastattelu kuuluu päättää tiedustelemalla, minkä toivomuksen haluat esittää asiakkaille.

- Älkää kavahtako sitä perinteisen pitkän lounaan ajatusta!

Miian saamalla tunnustuksella on tavallaan perinteitä. Vuosia sitten edellinen ravintoloitsija Riitta Malmberg sai Keskuskauppakamarin kunniamerkin. Entä sitten Petri Karhu, joka jakaa Miian vastuun ja menestyksen? Hän on nuoren yrittäjän tunnustukseen jo hivenen yli-ikäinen. Näin käy, kun ravintolassa- muodikasta alan sanaa käyttäkseni- katsotaan henkkareita.

Onnea, Miia!
Yrjö Larmola

Klubilla harrastetaan ruumiin kulttuuriakin!

Olemme käyneet aluksi joka toinen keskiviikko, nyt joka viikko jumppaamassa alakerrassa.

■ ■ Vetäjäksi löytyi klubi-veljemme puoliso, joka on erinomaisen hyvin osannut sopeuttaa ohjelman sellaiseksi, että sopii meille, ei niin notkeille.

Syksyllä jatkamme heti joka viikko olevin harrastein, ensin voimistellaan sitten saunotaan ja sen jälkeen nautitaan lounas kantapöydässämme.

Tervetuloa mukaan, syyskauden avaus on 5.9.2012 klo 10.00 alakerran klubitiloissa.

Ilmoittautumiset

perti.makela@pp.sonera.net
0400-594 676

Mukaan mahtuu vielä ja jos tulee liian ahdasta, niin järjestämme toisen päivän lisäksi.

Suosittellemme

Perti Mäkelä

Bridgeä kerran viikossa- syyskausi alkaa 10.9.2012

Klubin Bridge-harrastajat ovat pelanneet harjoituspelejä parin pöytäkunnan voimin kiitettävän ahkerasti. Kokoontumispäiväksi on vakiintunut maanantai-iltapäivä. Syksyllä aloittaneet kurssilaiset ovat lisäksi jatkaneet pelitaitojensa kehittämistä kokeneempien pelaajien vetämässä pienryhmässä keskiviikkoisin.

■ ■ Syksyllä järjestetään taas uusi kurssi vasta-alkajille. Toivotamme mukaan myös bridge-harrastuksen uudelleen aloittamisesta kiinnostuneita klubilaisia. Kurssille voi

ilmoittautua jaoston syksyn ensimmäisessä kokouksessa 10.9.2012 klo 13.30 kellari-kerroksen harrastustiloissa. Kurssin aikataulu sovitaan mukaan tulijoiden toivomusten mukaan. Lisätietoja antavat Pertti Mäkelä 040 0594 676 tai Jussi Itkonen 040 1589 100.

Bridgestä löytyy lisätietoa klubin kotisivuilta (Toiminta ja harrastukset>>Bridge), joilla annetaan myös ohjeita bridge-opiskelu- ja pelaamismahdollisuuksista Internetissä.

Jussi Itkonen

SKRUUVIKEVÄT 2012

1. Korkean Paikan Leiri Gardalla

■ ■ Skruuvin Korkean Paikan Leiri järjestettiin 6 – 11.2. neljännen kerran Salo'n kaupungissa Gardan lounaiskulmassa.

Osallistujia oli yhteensä 10 pelaajaa, vaikka flunssa verottikin muutaman matkalle ilmoittautuneen.

Peli- ja asuinhotellina oli, kuten aiempinakin vuosina, erinomainen täysillä mukavuuksilla varustettu Antiche Rive Apartments-hotelli.

Päiväohjelma on muodostunut rutiininomaiseksi: aamiainen n. klo 8.30 – 9.00, kevyt lounas (salaattia) n. klo 12, iltapäivällä klo 15 tienoilla kävelyretki järven rannalla + kahvihetki rantaravintolassa, iltaruokailu n. klo 19 – 21, jonka jälkeen vielä parin tunnin iltapelit.

Taas kerran erinomaisen onnistunut matka.

Traditiota jatketaan ensi vuonna, mutta niin, että matka kestää 7 – 8 päivää, joista yksi käytetään ”ympäristöoppiin ja askarteluun” tutustumalla johonkin lähiseudun viinitilaan.

Ensimmäisenä vuonna näin tehtiin, silloin kävimme

Skruuvarit yhteiskuvassa Tampereella

koemaistamassa korkealuokkaiset viinit.

(viinitalo www.allegriini.it)

Kuten ohjelmasta huomaa, pelaaminen ei ole hampaat irvessä tapahtuvaa, vaan päätarkoitus on viettää aikaa yhdessä keskustellen ja maailman meno pohtien.

Tulosten laskenta oli kuopolaisten vastuulla. Niitä odotellessa tuli viesti: ”Tuloksia on laskettu neljättä viikkoa, eikä vielä ole saatu savolaista voittajaksi.”

Tämä kuvaa erinomaisesti sitä hyvää huumorimieltä, joka leiriläisten kesken vallitsee.

2. Skruuvia ja bridgeä Tampereella

■ ■ Klubin biljardinpelaajien tapaamisessa Tampereen Kaupaseuralla 3.3. olivat myös mukana skruuvin ja bridgen pelaajat, yhteensä 4 henkeä: Pellervo Erkkilä, Jaakko Karvonen, Pertti Mujunen ja Pertti Mäkelä.

Pelit pelattiin parikilpailuna niin, että ensin pelattiin kahdella pöydällä 16 jakoa skruuvia ja sen jälkeen sama määrä bridgeä.

Pelit olivat mielenkiintoisia ja jännittäviä, vaikka skruuvissa ero muodostuikin selväksi Klubin hyväksi.

Päätarkoitus, eli korttipeliyhteistyön vahvistaminen saavutettiin, ja ensi vuonna, tampereelaisten tullessa Helsinkiin järjestetään uusi turnaus.

Tulokset:

Skruuvi: HSK - TKS 170 – 0
Bridge: TKS - HSK 69 – 59

Garda 2012 tulokset:

Pellervo Erkkilä
Risto Hallman
Jyrki Laukkanen
Jaakko Karvonen
Jouko Hyvönen

Helsingin Suomalainen Klubi
Kuopion Klubi
Kuopion Klubi
Helsingin Suomalainen Klubi
Kuopion Klubi

3. Kevätskruuvi Tallinnassa 20 - 22. 4. 2012

■ ■ Kevätskruuvi järjestettiin toisen kerran Tallinnassa. Samassa yhteydessä pelattiin laajennettu kuukausiskruuvi, johon osallistuivat kaikki, yhteensä 16 pelaajaa – Klubilta 11, Kuopiosta neljä ja Haminasta yksi henkilö.

Pelipaikkana oli viimevuotiseen tapaan Viron shakkikeskus Tallinnan vanhassa kaupungissa ja majoittuminen parin korttelin päässä St Olav hotellissa.

Myös tällä kerralla kiinnitettiin huomiota hyvään ruokailuun, kuten nimet Bocca, Dominic ja Le Bonaparte kokeneille Tallinan kävijöille kertovat. Parhaat kiitokset Yrjö Orispäälle, joka oli huolella valinnut ja käyttänyt etukäteen koemaistamassa ruokalistaa.

Pelaamiseen käytettiin yhteensä 16 tuntia kolmena päivänä, joista kaksi oli matkapäiviä,

eli ei siellä yksistään kapakoissa istuttu!

Jaot olivat mielenkiintoisia ja nähtiinpä sellainen harvinaisuus, että sama henkilö – Juhani Isomeri – pelasi kaksi kertaa vaikeimman mahdollisen sitoumuksen, 7 grandia kotiin! Sitoumus, jota useimmat skruuvarit eivät koskaan saa edes tarjota, saati sitten pelattua läpi.

Matkalla pohdittiin skruuviin olennaisesti kuuluvien yliantosaantöjen yhtenäistämistä ja kehittämistä niin, että koko Suomessa noudatettaisiin samaa käytäntöä.

Sovittiin myös seuraavan Gardan korkean paikan leirin päivämääräksi viikko 6, eli helmikuun ensimmäinen täysi viikko 2013.

Kuluvan vuoden syyskauden tärkeimmät kilpailut ovat YT-klubien SM-kisat Kuopion Klubilla 22-23.9. ja perinteinen Toroskruuvi omalla Klubillamme 30.10.

Kokonaisuutena kevätkaudesta 2012 voidaan todeta, että pelaajien määrä kasvaa ja innostus on kova. Kuopion Klubi on erinomainen esimerkki: Tallinnan pelejä varten lähtivät perjantaina matkalle aamuviideltä ja palasivat sunnuntaina puolen yön aikaan takaisin! Suurin ansio kuuluu Markku Koivistolle, joka Risto Hallmanin tukemana toimii Savossa skruuvin pääapostolina.

Pellervo Erkkilä

Tulokset ja mitalistit päivittäin:

1. Juhani Gulin, Helsingin Suomalainen Klubi
2. Y-V. Seppälä, Helsingin Suomalainen Klubi
3. Juhani Isomeri, Helsingin Suomalainen Klubi

1. Risto Hallman, Kuopion Klubi
2. Jaakko Karvonen, Helsingin Suomalainen Klubi
3. Jouko Hyvönen, Kuopion Klubi

1. Mauri Tarvainen, Kuopion Klubi
2. Rainer Laurén, Haminan Skruuviseura
3. Kari Bergholm, Helsingin Suomalainen Klubi

Klubin Solmio

Klubilaisille on tilattu tyylikkäästi sinisiä silkki-solmioita. Kuviona on Klubin ratastunnus. Hinta on 50 euroa koteloineen.

Tietoyhteiskuntataidot seniorien arjen helpottajana

Kuva Jarmo Heinonen

23.2.2012 Klubi-illan teemana oli Teknologia-harrastepiiriin järjestämä esitelmä- ja paneelikeskustelutilaisuus tietoyhteiskuntataidoista seniorien arjen helpottajana. Teknologia ja erityisesti tietojä viestintätekniikka mahdollistavat myös senioreille paljon uusia mahdollisuuksia toimia aktiivisina kansalaisina mutta vain, jos osaa ottaa sen käyttöön.

Tietoyhteiskunnan haasteista ikääntymiselle

Jyrki Kasvi totesi esitelmässään, miten ajankohtaiset talouskriisit menevät ja tulevat mutta ikääntyminen liittyy kahteen keskeiseen ihmiskunnan megatrendiin:

- Maailman ikärakenteen muutos
- Teknologiat muuttavat maailmaa

Muut kaksi megatrendiä ovat ilmastomuutos ja globaali verkostoituminen

Kun Suomessa yli 65 vuotiaiden määrä kasvaa lähes kaksinkertaiseksi seuraavan 20-vuoden kuluessa huoltosuhte romahtaa pysyvästi ja Suomi juoksee suoraan kestävyysvajeseinään. Vuoteen 2030 mennessä Suomen kartta muuttuu täysin kehittyvien kaupunkialueiden ja muun maan alueiden välillä työssäkäyvien ja eläkeläisten suhteen osalta. Miten kunnat selviävät ja kuntauudistukseen liittyvät kysymykset nousevat välttämättä esiin.

Ikääntymisen megatrendin lisäksi kuitenkin myös teknologia alkaa muuttamaan maailmaa yhä enemmän. Tietoyhteiskunnan kansalaistaitoihin Suomessa ei ole osattu panostaa ikääntyneiden osalta sen paremmin kuin nuorillekaan kouluissa. Suomi

on ainoita maita, jossa tietotekniikan opetus koulussa ei ole pakollista

Esityskalvot katsottavissa www.slideshare.net/JyrkiKasvi/osaaminen-tietoyhteiskunnassa.

Toimenpiteet ja haasteet seniorien tietoyhteiskuntataitojen kehittämisessä

Aimo Maanavilja totesi Tietoyhteiskunnan kehittämiskeskuksen TIEKERY:n osaamispalvelujen kehittämisessä koetun käytännössä, miten ei näytä löytyvän seniorien tietotekniikkaosaamisesta vastuullista osapuolta samalla tavalla kuin muiden ikäryhmien osalta.

Tutkimukset osoittavat ikääntyvien itsensä pitävän nettiyhteyden mahdollisuutta tärkeänä mutta asiakkaan ääni ei kuulu niille, joiden tulisi olla palvelujen järjestämistä vastuussa.

Esiintyjät vasemmalta: Tekn.tri Jyrki Kasvi, tutkimus- ja kehitysjohtaja, Tietoyhteiskunnan Kehittämiskeskus TIEKE ry, Matti Kari, toimitusjohtaja, Pieni Piiri Oy, Tekn.lis Kirsti Pesola, projektipäällikkö, Vanhustyön keskusliitto ry, Aimo Maanavilja, research fellow, ELISA, tilaisuuden puheenjohtaja

Esimerksi videota hyödyntäen henkilökohtainen käynti verkon välityksellä ikääntyvän luona voi olla yhtä tärkeää huolenpitoa kuin aikoinaan perheenjäsenten käynti maatilan pihapiiriin mummon mökissä.

Esimerkki tieto- ja viestintätekniikan innovaatioista senioreille

Matti Kari Pieni Piiri Oy:n startup-yrityksen perustaja ja toimitusjohtaja esitteli ikääntyville tarkoitettua videopuhelimen kehittämisen lähtökohtia. Palveluun sisältyy seniorille paketti, jossa on valmiina taulutietokone/tabletti- laite, yhteydet ja ohjelmistot. Yhteisöllisen palvelun käyttö on tietokoneella ilmaista esim. läheisille ihmisille ja palvelu mahdollistaa seniorille yhteyden muuten järjestettyihin palveluihin/ hoivan tarjoajiin.

Esimerkkinä palvelutarpeesta Matti Kari kertoi läheisestään yli 80-vuotiaasta yhä enemmän liikuntarajoitteisesta leskirouvasta, jonka ystävät ovat jääneet etäälle toiselle puolelle Suomea ja jolla ei ole tietokoneen käyttötaitoja. Näille käyttäjryhmille suunnatuissa videopohjaisissa puheviestinnän toteutuksissa jo muutaman kymmenen minuutin käytön jälkeen on todettu verkon teknisenä välineenä häviävän taustalle.

Kokemuksia ikäihmisten teknologian käytöstä

Kirti Pesola alusti paneelia ikäihmisten näkökulmasta perustuen Vanhustyön keskusliitossa vetämäänsä KÄKETE (Käyttäjälle kätevä teknologia) projektiin (www.ikateknologia.fi/). Hankkeessa selvitetään, mitä ikäihmiset tarvitsevat ja jaetaan tietoa olemassa olevista tuotteista ja palveluista.

Matti Karin esityksen mu-

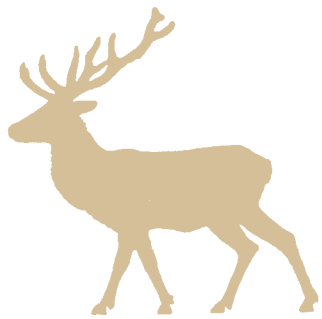
kaisesti myös hän korosti, että teknologiaa pitää lähestyä ikäihmisten tarpeen ja käyttäjävaatimusten näkökulmasta. Erittäin tärkeää on ottaa arjessa verkon palveluja käyttöön jo ennen oikeiden tarpeiden ilmaantumista eikä vasta pakon edessä. Haaste ja mahdollisuus on ikäihmisten oikeus nettiyhteyteen, koska esim lääkäriarvauksia olisi jo nyt helpointa tehdä internetissä.

Paneelin loppukeskustelussa todettiin että ikäihmisten tietotekniikan käyttöönotossa ratkaisevan tärkeä käytettävyyssasia ei ole rakettitiedettä. Teknologian käyttöönotto on mahdollista ja välttämätöntä huoltosuhteen asettamien haasteiden ratkaisemiseksi.

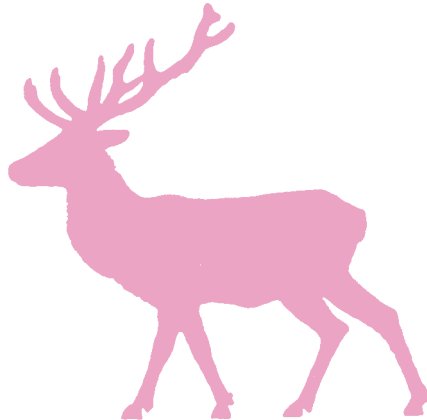
Aimo Maanavilja

Poro on parasta hyvässä seurassa

■ ■ Tuuli puhalsi kylmästi kun marssin bussilta kohti Roihupellon teollisuusalueen osoitetta. Ei liikennettä, ei kävelijöitä, tuuli vain puhalsi ja lumi kinosti auramattomalla jalkakäytävällä. Olikohan tämä nyt ollenkaan oikea paikka? Sitten näkyi tuttu selkä, sehän oli veli Hannu Vaahtio. Usko vahvistui, että kyllä tämä vielä hyvin päättyy. Koh-ta löysimme hyvin alueelle tyypillisen teollisuus-konttorirakennuksen, ovesta sisään, ylös kerroksiin ja tutut äänet puheen sorinassa kertoivat, että olimme tulleet perille. Muut jo olivat paikalla Dieta Oy:n tiloissa, eikä paikka ollut mikään kuppila, vaan Suomen toiseksi suurimman ammattikeittiöitä toimittavan yrityksen edustaja koekeittiötilat ja tervetulleeksi toivottamassa viehättävä

Irene Lähdemäki. Muut olivat ilmeisesti tulleet vanhan tiedon perusteella helposti perille, sillä parin talon päässä oli Erikssonin kala- ja äyriäistukku, jossa

veljet olivat jo käyneet vierailulla aiemmin. Hieno reissu oli sekin ollut, mutta meillä oli tällä kertaa haastetta kertaluokkaa enemmän. Herroja ei aiottu astuttaa valmiiseen pöytään, vaan homma olisikin alusta loppuun omilla käsillä. Sehän tietenkin sopi hyvin.

Alkutervehdysten ja kuohuviinin jälkeen voimia kerättiin ensin rautaisannoksella kuivaa poronlihaa ”Jerky”. Se nautittiin sopivilla ruokajuomilla, joiden laadullinen ja määrällinen mitoitus olivat hyvin sopusoinnussa ryhmämme kokoon ja luonteeseen. Nämä erinomaiset ruokajuomat oli meille suonut Beverage Partners Oy, jossa klubiveli Jyrki Tarvonen toimii. Edessä oli syventyminen illan varsinaiseen ”gourmet” maailmaan.

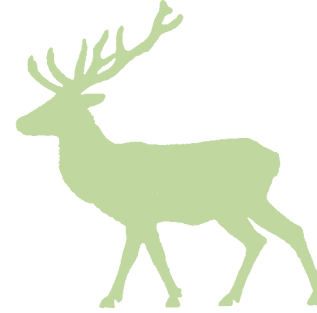
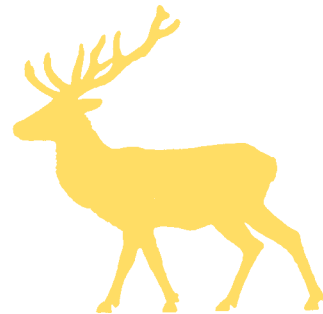
Kun kerrankin oltiin reilussa äijäporukassa, niin ei turhia raakasalaatteja kaivattu eikä saatu, vaan salaateista kävivät peruna-

muusi, uunijuurekset, punajuuri, ruisleipä ja rieska.

Oppaaksemme poron ja riistan valmistuksen saloihin, olimme saaneet Polarica Oy:n mestarin Petri Huhtan Tornioista, joka ei turhaan kantanut lempinimeä riistapastori. Pastorin saarnat ja opastukset olivat lennokkaita ja hauskoja, mutta täyttä käytännössä koettua asiaa ja puheen lappilainen korostus vielä vakuutti meidät, että poro

on parasta. Tiesimme myös, että saisimme käyttöömmä erinomaisen laadukkaat raaka-aineet ja raaka-ainetta oli paljon. Olihan meillä liharuokalajejakin 8 ja sen lisäksi ennen tositoimia ryhmän 2 kermaista herkkutattikeittoa savuporolla. Ruokalistatavattuamme, jokainen alkoi ymmärtää, että lähitunneista tulee haastavia.

Siispä pastorimme saarnan jälkeen viimeistään esiliinat vain joka äijälle ja luku kuuteen. Näin näppärästi meillä oli kasassa kokkijoukkueet. Jokaiseen ryhmään riitti 2-3 jäsentä

ja jokainen ryhmä sai valmistettavakseen vähintään yhden ruokalajin.

Ammattikeittiön välineet uuneista, tehosekoittimista, veitsistä, lihalämpömittareista ja paistintasoista lähtien osoittivat, että olimme huipputeknologian kanssa tekemisissä.

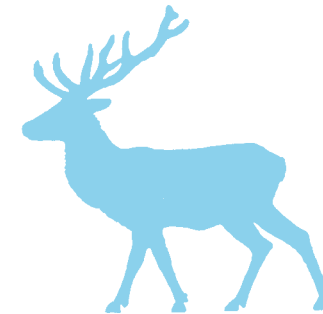
Niinpä ensin valmistuikin kermanainen herkkutattikeitto savuporolla maistettavaksi ja ryhmä 2 osoitti ansainneensa kuulumisen kerhoomme – loistavaa.

Vanhemmat herrat pitävät luonnollisesti edelleen vaaleaveriköistä, mutta kyllä herrat pitävät myös raa’asta porotartaristakin. Kunnolla tehtynä sen valmistus ei ole mikään läpihuutojuttu, vaan sisältää useita tarkkoja työvaiheita, esimerkiksi suolakurkun kuoren ja siemenkotien poistamisen ja munankeltuaisten erottamisen. Siihen kuuluu 11 eri sekoitusosasta ja 5 eri kastiketta kaikki oikeassa järjestyksessä sekoitettuna. Tästä kaikesta ryhmä 1 suoriutui erinomaisesti.

Sen jälkeen alkoikin se masiivisin vaihe, jossa jokainen

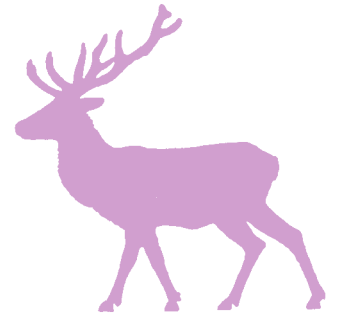
ryhmä kamppaili omien haasteittensa kimpussa. Matalalämpö keitinliemihaudutettu poron vasan sisäpaisti oli ryhmän 3 haaste ja omalla ryhmälläni 4 oli katajanmarjoilla maustettua poron sisäpaistia puolukkakastikkeella. Jokaisella ryhmällä oli omat yllätyksensä, joista ravintolassa ei tiedä mitään eli omani oli miten saada raa’asta poropaistista ohuet kalvot pois. Mitkä ihmeen kalvot? Toinen kummallisuus oli maa-artistikka pyree, vaan niin sekin vaan valmistui, kun sai muutaman vinkin.

Ryhmä 5 sai kaksikin tehtävää; poron kieltä Madeira-kastikkeessa, sekä poron maksaa sipulikastikkeessa.

Pastorimme teki itse mallisuorituksen tunturikäristyksestä a la’ Polarica ja ryhmä 6 taas pe-rehtyi villisian paistin ja punaherukka- rosmariinikastikkeen valmistuksen saloihin.

Enää ei puuttunutkaan muuta kuin peruna- palsternakkasose, jonka sekoittamiseen itsekin sotkeuduin.

Lukija, joka on tarinan tähän vaiheeseen päässyt, alkaa tajuta, että tuossahan on syntynyt aika-moinen määrä eri ruokalajeja, joten niiden pelkkä syöminenkin vie aikaa. Kun lappilaista perinnelihaa syötiin, niin täytyihän lopuksi keventää vielä lämpimällä leipäjuustolla avec vadelmahillo.

Aivan oikein, viihdyimme hyvin 8 tunnin verran eli pääjoukko lähti kotiin noin klo 20. Ruuat olivat jumalaisia, omin käsin huolellisesti pastorimme ohjauksessa tehtyjä ja juomatkin erinomaisia. Loppulauluksi olisi kyllä ehdottomasti sopinut ”porsaita äidin oomme kaikki”.

Eipä siis ihme, että oma kotimatka sujui vähän horjuvin askelin ja esiliinakassi vain jotenkin matkalla hävisi. Oli reissu kuitenkin sen arvoinen. Harvoin sitä tulee syötyä erinomaista lihaa sellaisia määriä ja totta joka sana, koko seuraavana päivänä ei ollut tarvis syödä ollenkaan.

Jarmo Riipinen

Katariina,

suomalaistenkin keisarinna

Kirjailian isäntä Veikko Sonninen ja kirjailija Laila Hirvisaari. Kuva Arto Toivanen

Kun luettelemme Suomen hallitsijoita (jos olemme saaneet perinteisen koulun historianopetuksen ja osaamme lueta), Ruotsin kuninkaita seuraavat Venäjän keisarit Aleksanteri I:stä lähtien. Välttämättä ei tule mieleen, että myös keisarinna Katariina II ja jo hänen edeltäjänsä Elisabet olivat suomalaisten hallitsijoita. Niin myös jo Pietari I. Vuodesta 1743 Suomi Kymijosta itään kuului keisarikuntaan. Kirjailija, professori Laila Hirvisaari on tehnyt puolet isosta urakasta, elämäkertaromaanin Katariinasta, jota kutsuttiin Suureksi jo elinaikanaan. Työstään kirjailija oli kertomassa Klubin kirjaillassa 6.3. Toinen osateosta on tekeillä. 33 keisarinna elinvuotta on kuvattu, saman verran jäljellä.

■ Laila Hirvisaaren näytelmä Katariina Suuri eli viisauden nauru tyhmyydelle kantoesitettiin Kansallisteatterissa vuonna 1996. Nyt illan isäntä Veikko Sonninen halusi tietää, mikä jäi vaivaamaan, kun näytelmä vaati täydennykseksi romaanin. - Kuudenkymmenen viiden vuoden elämä, ja sen piti mahtua kahteen tuntiin teatterin näyttämöllä! kirjailija vastasi tyhjentävästi. - Sitä paitsi ohjaaja ohjaa aina omaan suuntaansa, kirjailija katsoo vierestä. Kyllikki Forssell teki osasta niin paljon kuin suinkin voi. Työn aikana meistä tuli hyvät ystävät, kävimme Pietarissa yhdessä, tutustuimme ajan henkilökuviin, sisätiloihin ja julkisivuihin. Ralf Forsströmin lavastus Kansallisteatterissa oli hieno.

Historiallinen romaani ei ole satua

Katariinasta on paljon kirjallisuutta, tunnetuin kaiketi venäläis-ranskalaisen kirjailijan Henri Troyatin tekemä elämäkerta. Veikko Sonninen oli löytänyt antikvariaatista vanhan pikku kirjasen nimeltä Katariina, suuri hallitsija, heikko nainen. Kirjoittajaksi hän oli jäljittänyt jonkun Heinrich Frankenbergin, nimensä kätkenneeksi suomentajaksi Helmi Krohnin. Kirjailija Helmi Krohn aikoinaan teki paljon työtä merkittävien naisten elämänsaavutusten esiintuomiseksi, tämä kappale ehkä ei kuulunut vakuuttavimpiin todisteisiin. - Kunnioitan kaikkia kirjoja, Laila Hirvisaari kommentoi.

suomalaistenkin keisarinna

Mistä historiallisen romaanin aineiston keruu alkaa? Sonninen kysyi. Laaja kysymys vastattavaksi. Laila Hirvisaari kuvasi pohjatyötään. Hän on historian yksityiskohdista mahdollisimman tarkka. Mitä voidaan tietää, sen on oltava oikein. Missä tietoon jää aukkoja, fantasia täydentää, mutta siten, kuin "varmasti olisi voinut olla". Kirjailijalla on musta paksumuistiinpanovihko tai monta per kukaan kirja. Hän heilutti vihkoa; siinä on 282 sivua ja se on neljäs tai viides tähän projektiin liittyvä vihko. On tunnettava kaikki ajan dynastiset kuviot, ei yksin päähenkilön, vaan muidenkin hovien, on osattava sijoittaa samanaikais-tapahtumat.- Liitän muistiinpanovihkoon kuvia, värityksiä kun väsyttää. Pitää olla hyvät kynät, että käsi ei väsy.

[Kaikki historia-kirjailijat tuntevat virheen metsästäjän. Ei kenraalilla vielä tuolloin ollut tuota kunniamerkkiä, sanottiin aikoinaan Sodan ja rauhan miehet-tv-sarjan ohjaajalle. Vikoi-luun syyllistyvät viisaimmatkin. Kirjallisuudenprofessori Vladimir Nabokov, kirjailijana paremmin tunnettu, ilvehti, että Tolstoin Anna Kareninassa kuluu toisen perheen elämässä kolme vuotta siinä missä toisen neljä, ja tietty tapahtuma on ajoitettavissa sekä tiistaiksi että keskiviikoksi. Latoja.]

Romanovin sukuun naitiin sukupolvesta toiseen saksalaisia prinsessoja. Katariina I tosin oli alkuaan lättiläinen palvelijatar, ruotsalaisen rakuunan leski, Pietari I:n suosikki. Ruotsin kruununprinssi, sitten kuningas Adolf Fredrik oli Katariina II:n eno, Ruotsin Kustaa III oli serkku.

Ei Venäjä ollut yksin. Romanovin sukuun naitiin sukupolvesta toiseen saksalaisia prinsessoja. Katariina I tosin oli alkuaan lättiläinen palvelijatar, ruotsalaisen rakuunan leski, Pietari I:n suosikki. Ruotsin kruununprinssi, sitten kuningas Adolf Fredrik oli Katariina II:n eno, Ruotsin Kustaa III oli serkku.

Onko tästä autenttista lähteistöä?

Kirjoittiko Katariina todella muistelmansa? Sonninen tahtoi tietää.- Muistelmat ovat käsitteenä hänen aikaansa nuorempi, kirjailija vastasi.- Muistiinpanoja keisarinna teki. Kaikkein parhaiten häntä avaa persoonallisuutena hänen kirjeenvaihtonsa ajan filosofien, Voltairen, Diderot'n, muiden merkkihenkilöiden kanssa. Niiden kautta menen hänen henkilöönsä niin syvälle kuin pystyn. Kirjailijana väittelen hänen kanssaan. En suinkaan hyväksy hänen mielipiteitään enkä ratkaisujaan. Keisarinna puolustautuu. Meno on niin kiivasta, että onneksi asun yksin. Keisarinna matkusti kaiken aikaa, pääkaupunkien Pietarin ja Moskovan väliä, Pihkova, Kiev... Niin teki Elisabetkin, edeltäjä, jakautunut persoona, julma ja syvästi uskonnollinen, tuhannen hengen matkaseurue aina mukana... (Ihan kuin Strasbourg ja Bryssel nyt!

välihuudettiin.)- Historiaa ei saa väärentää, mutta emootiot ovat kirjailijan voimavara.

- Elisabet oli pitkä nainen, lähes kaksimetrinen, ei kansasta mitään tiennyt. Ei kyllä Katariinakaan. Katariina teki saman tempun kuin Elisabet hänelle, otti perilliset, lapsenlapset Aleksanterin ja Nikolain haltuunsa. Kun Katariina pettyi valistusajatuksiinsa ja jätti maaorjat vapauttamatta, eivät heitä vapautaneet Aleksanteri I eikä Nikolai I:kään, vasta Aleksanteri II.

- Tämän päivän ihmisten on vaikea tajuta, miten hitaasti tieto kulki. Juuri niin nopeasti kuin laiva merellä ja ratsumies maalla. Vastatuuli pysäytti laivan. Ratsulähetejä piti olla vähintään kaksi rinnan, jotta ainakin toinen pääsi perille. Tieto Lisabonin maanjäristyksestä 1755 tuli Katariinalle toista kuukautta myöhässä.

Skandaalikeisarinna?

Perimätieto on liittännyt rehevän Katariinan olemukseen runsaasti eroottisia juttuja. Niitä kerrottiin Suomessa tutusta Kaisa-keisarinna jo hänen oman aikanaan; hyvänen aika, nainen valtaistuimella ja (muka) vapaa elämään kuten tahdot. [Eihän tällainen äimistely ole vielä kukaan kadonnut.]- Katariinalla oli tietävästi kaksitoista rakastajaa. Tällaiset suhteet olivat ajan julkinen tapa. Johonkin

Ranskan hoviin rinnastaen hän oli aika kiltti tyttö. Sopimatonta kuitenkin oli miesten ylellinen lahjominen palveluksistaan. 60 000 maaorjasielua kiitokseksi muutaman vuoden suhteesta. Olisi hän miehiä vähemmälläkin saanut. Pannut riviin ja ottanut sieltä. Mutta skandaalikeisarinna takaa olen lähtynyt hienon, laajasti sivistyneen ihmisen. Pettymykset saivat hänet sitten luopumaan valistusaatteistaan ja tekivät hänestä piittaamattoman, julman hallitsijan.

Minkä verran Romanovin keisarihuoneessa lopulta oli pyhää venäläistä verta, kun prinsessoja oli naitu Saksan ruhtinashuoneista? No, Paavali III:n, Katariinan pojan, isä nyt kuitenkin ei ollut keisari Pietari, joka itse muuten oli isän puolelta saksalainen, vaan ruhtinas Saltykov, vanhaa venäläistä juurta.

Entä jos Katariina oli inhorealisti? kysyttiin yleisöstä. Tajusi, että orjainvapautuksesta saattaisi seurata vedenpaisumus, kuten Ranskan Ludvig XV kohdaltaan ennusti? Toistuuko historia nyt Venäjällä?- Voiko tämän historianopiskelun perusteella ymmärtää Venäjää? kysyi Jarmo Virmavirta.- Minä ainakaan en ymmärrä, kirjailija vastasi nöyrästi.

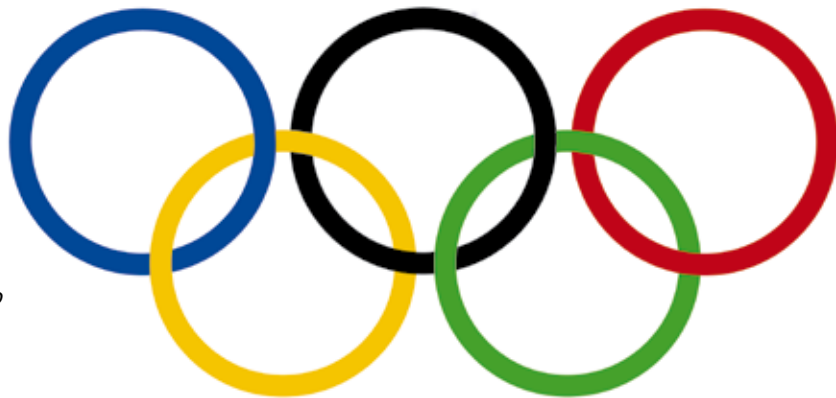
Romaani Katariina-keisarinna on näkökulmaltaan sillä tavoin eurooppalainen, että se hyvin sopisi kansainvälisille markkinoille. Kirjailija kuitenkin tähdensi, että suomalaisella kirjailijalla on aina historiasta kirjoittaessaan Suomi ja Ruotsi silmänurkassaan. Tähän ajatukseen sopi illan suomalainen musiikkikin, mezzosopraano Ann-Mari Heinon Asta Ollilan säestyksellä esittämät Tuijotin tulehen kauan (Kuula, Leino), Charlottan aaria (Rautavaaran Aleksis Kivi-ooppera), Var det en dröm (Sibeliuksen, Wecksell)

Yrjö Larmola

Klubi-ilta.

Helsingin olympialaisten 5.5m-luokan voittaja, amerikkalainen, Britton Chance on juuri nousemassa miehistöineen palkintokorokkeelle Merenkävijät ry:n Särkällä. Vuonna 2011 kuollut Chance kävi useamman kerran Suomessa, ja hän auttoi suomalaisia nuoria purjehtijoita monin eri tavoin.
KUVA Britton Chancen arkisto

■ ■ Klubi-illassa muistellaan olympiavuotta 1952, jolloin Helsinki urheiltiin maailmankartalle

Aarre Merikannon nimimerkillä "Teräs" vuoden 1940 Helsingin olympialaisiin säveltämä Olympiamarssi voitti sävellyskilpailun. Se kuitenkin kajahti vasta vuonna 1952, kun Olympialaiset vihdoinkin saatiin Helsinkiin.

Tämän sävellyksen alkuperäisten nuottien pohjalta kirjoitti Puhallinorkesterimme kapellimestari Paul Jaavamo sovituksen orkesterille keväällä 2011 esitettäväksi Purjehduksen Olympialuokkien avoimien EM-kisojen avajaisissa. Nuotit ovat nyt Klubin arkistossa.

Nyt panostus tuotti uutta tulosta, kun Klubi muisteli 1952 kisoja.

Olympia kisojen virallinen purjehdusvastaavan, Merenkävijät ry:n varastosta löytyi se alkuperäinen palkintopalli, jolla purjehduksen mitalit jaettiin vuonna 1952. Tämän suuren palkintokorokkeen ympärillä Olympia-Fanfaari orkesterimme toimesta taas kerran soi. Oli suuri kunnia saada soittaa Klubilaisille tämä sävellyks.

Timo Kivi-Koskinen

Harrastusten ilta 2.10.2012 klo 18.00

■ ■ Klubin harrastukset esitetyvät uusille ja vanhoille jäsenille klubin tiloissa tiistaina 2.10.2012 alkaen klo 18.00.

Klubilehdestä ja viikkokirjeistä olet varmaan havainnut, että klubin harrastustoiminta on hyvin monipuolista ja aktiivista. Kuoro ja orkesterit ovat harrastuksista näkyvimpiä. Niiden ohella klubissa toimii lähes kaksikymmentä harrastuspiiriä.

Nyt sinulla on hyvä tilaisuus tulla tutustumaan klubin laajaan harrastustoimintaan ja eri aktiviteettien vetäjiin yhdellä ker-

taa. Esittelypisteissä saat tietoa kunkin harrastuspiirin tulevasta toiminnasta sekä tavoitteista. Voit myös antaa palautetta sekä esittää ideoita toiminnan kehittämiseksi.

Buffet-ruokailumahdollisuus on tarjolla klo 17.30 alkaen. Jos ruokailet, muista ilmoittautua etukäteen klubin verkkosivujen kautta tai klubimestarille. *Tervetuloa!*

*Jari Karpakka
Harrastustoimikunnan puheenjohtaja*

Matineaa

■ ■ 26.10. (pe) 19.00. Klubin puhallinorkesterin konserttianssiaiset. Teemana Erik Lindström ja Ossi Runne. Kapellimestari Paul Jaavamo. Konsertin jälkeen illallinen ja tanssia orkesterin tahdittamana.

Illan juontaja Aarno Cronvall ja isäntä Timo Kivi-Koskinen

Ilmoittautumisohjeet syksyn ensimmäisessä tiedotteessa.

8.12. (la) 14.00. Iltapäivämatinea suomalaisen musiikin, Jean Sibeliuksen syntymäpäivän ja Suomalaisen Klubin puhallinorkesterin 10-vuotistaipaleen merkeissä. Luvassa monipuolista suomalaista musiikkia ja

Sibeliuksen aiheinen puheenvuoro sekä mukavaa yhdessä oloa pienen purtavun kera.

Matinean juontaa Aarno Cronvall

Ilmoittautumisohjeet syksyn tiedotteessa.

TALVIGOLF-ILTA 7.3.2012

Jälleen kerran runsaslukui-
nen joukko Klubin golfhar-
rastajia saapui perinteiseen
talvigolf-iltaan herättele-
mään sisäistä golfkärpäästä
talvihorroksesta. Ilta sujui
mukavassa hengessä ja eteni
hyväksi havaitun kaavan mu-
kaisesti eli ennen puttikisaa
puheenvuoro annettiin illan
vieraalle.

■ ■ Esitelmässään ”Ympäris-
töongelmasta golfkeskukseksi”
Tapiola Golf Oy:n toimitusjoh-
taja Pertti Itkonen toi elävästi
esille tämän paljon puhuttaneen
kenttäprojektin eri vaiheita eri
näkökulmista. Illan aikana saim-
me kuulla mm. kuinka tämän
Kehä II:n sisäpuolelle vanhan
kaatopaikan päälle rakennetta-
van kentän toteutus poikkeaa
syrjäseutujen kangasmetsiin to-
teutettavista hankkeista. Lisäk-
si turvallisuusseikat ja totutusta
poikkeava rahoitusmalli herätti-
vät illan mittaan paljon keskus-
telua yleisön keskuudessa.

Valitettavan usein kuulee
ihmisten pitävän golfkenttää
enemmän ympäristöhaittana,
kuin kauniina ja hoidettuna
viheralueena, jota katsellessa
varmasti monen ei-golfarin

Pertti Itkonen (Tapiolan Golfin toimitusjohtaja ja illan esiintyjä) sekä Asko Arkkola (vasemmalla). Kuva Kalevi Suortti.

silmä lepää. Tapiola Golf lie-
nee kuitenkin osoitus siitä, että
golfkenttää voidaan pitää myös
ympäristötekona.

Haasteista huolimatta raken-
nustyöt kentällä näkyvät kuiten-
kin edistyvän kovaa vauhtia ja
tätä kirjoittaessani (huhtikuun
lopulla) kentän muodot ovat jo
selvästi havaittavissa. Suuret
kiitokset Pertille ja menestystä
hankkeen loppuun saattamises-
sa. Jäämme innolla odottamaan
lopputulosta.

Perinteinen puttikisa sai jäl-
leen arvoisensa päätöksen, kun
voittajan selvittämiseksi tarvit-

tiin playoff. Tässä jännitysnäy-
telmässä vanha konkari vei voi-
ton ja ”musta hevonen” eli illan
puhujavieras joutui taipumaan.

Omastani ja toimikunnan
puolesta kiitokset Asko Arkko-
lalle ja Jusa Laurilalle sekä tiet-
ysti sponsoreillemme Pohjola,
Bosweel, Suomen PGA ja Suo-
men golfliitto.

Miellyttävää golfkesää kaikille!
Jussi Papinniemi

Tulokset:

Jens Stormbom 19 pist. (playoff)
Pertti Itkonen 19 pist.

Jokke Liusvaara ja Rauli Askolin (jaettu sija) 18 pist.

Parikilpailun voittivat Reijo Harden & Jari Kettinen 34 pist.

Oikeuspolitiikan ilta 15.3.2012.

Eduskunnan oikeusasiamies Petri Jääskeläinen (vasemmalla) puhui aiheesta perus- ja ihmisoikeuksien kehitys Suomessa. Oikealla oikeuspolitiikan illan isäntä Risto Uoti. Kuva Jarmo Heinonen

Jazz-ilta 9.3.2012

Maaliskuun jazz-illassa esiintyivät (vasemmalta) Seppo Hovi, piano, Pekka Sarmanto, basso, Antti Sarpila, klarinetti, Jartsa Karvonen, rummut ja Pekka Toivanen, tenorisaksofoni ja klarinetti.

Yleisö seuraa hymyillen, kun Ari Valjakka (vas) ja Antti Sarpila esiintyvät Tutti frutin huumassa. Kuvat Jarmo Heinonen

Classic Jazz & Dinner

Classic Jazz & Dinner 29.9.2012 klo 19.00 Suomalaisella klubilla*

Suomen PerinneJazz ry:n toiminta alkaa hyvässä yhteishengessä Klubin ja klubilaisten kanssa. Illan aikana esitellään yhdistys, nimetään kaksi kunniajäsentä, nautitaan juhlaillallinen ja kuunnellaan svengaavaa musiikkia.

Ohjelmassa esiintyy Klubin jazztrio: Pekka Sarmanto, Jartsa Karvonen ja Seppo Hovi feat. Pentti Lasanen ja Markku Johansson.

Laulusolistina svengailee jazzlegenda Kari Fall.

Kahvimusiikkia soittaa DRB Swing Band. **Illalliskortin hinta** 70 euroa ja sen maksaminen on samalla pöytävaraus. Maksu suoritetaan tilille A'la Carhu Oy FI45 8024 0710 092128 ja viestikenttään merkintä esim. Virtanen 2 hlö 29.9.

Hintaan sisältyy konsertin ohjelma sekä kolmen ruokalajin gourmet-illallinen.

Swinging at the Savoy 20.10. 2012 klo 16.00 Savoy-teatterissa

Svengissä mukana Suomen PerinneJazz ry sekä tapahtumajärjestäjä Montteeri Oy. Tämä on yhdistyksen ensimmäinen julkinen konsertti-ilta. Se on kaksiosainen. Ensimmäisellä puoliajalla kuuntelemme Suomalaisen Klubin jazz-kvintettiä: Antti Sarpila, Pekka Toivanen, Pekka Sarmanto, Jartsa Karvonen, Seppo Hovi feat. Erik Lindström 90 v.

Toisella puoliajalla lavalle nousee Pentti Lasanen Big Swing solistinaan Annimaria Rinne. Ravintolassa ja aulassa soittaa ennen konserttia, väliajalla ja konsertin jälkeen vielä nimeämättömiä svengaavia bändejä.

MUISTIPULMIA – HUOLTOON VAI HOITOOIN

Seniorilounasesitelmässä 19.3.2012 Helsingin yliopiston neurologian professori Timo Erkinjuntti kertoi muistisairauksista. Läsä oli poikkeuksellisen runsaasti klubiveljiä, lähes sata.

■ ■ Muistisairaudet ovat laaja ryhmä aivojen sairauksia, joita voidaan pitää kansallisena terveyshaasteena. Niitä sairastaa Suomessa 240 000 potilasta, joista työikäisiä on n.10 000. Tavallisia eteneviä muistisairauksia ovat Alzheimerin tauti, joka vastaa n. 70% kaikista demensioista, aivoverenkiertosairaudesta johtuva muistisairaus n.20% ja muut aivojen rappeutumaisairaudet 10%.

Muistitoimintoihin kuuluu aisti-informaation valikointi tarkkaavaisuuden avulla, sen käsittely työmuistissa sekä tallentaminen ja hakeminen säilömuistista. Muistin toimintaa häiritsevät monet tekijät, kuten väsymys, uupumus, stressi, kiputilat, masennus, jännitys keskushermostoon vaikuttavat lääkkeet ja alkoholi. Valtaosa koetuista muistihäiriöistä on hyvänlaatuisia eivätkä merkitse muistisairautta.

Häiritsevien muistihäiriöiden syyt tulee aina selvittää. Muistisairauksien varhaisella diagnostiikalla voidaan hoitaa parannettavat tilat, hidastaa muistisairauden etenemistä ja pidentää omatoimista aikaa kotiolosuhteissa. Tutkimuksiin kuuluu huolellinen esitieto-

jen otto ja läheisen haastattelu, kliininen tutkiminen, muistin ja tiedonkäsittelyn sekä käytöksen arviointi. Laboratoriotutkimukset ja aivojen kuvantamistutkimukset ovat tarpeen. Näiden perusteella arvioidaan jatkotoimenpiteet (seuranta tai passitus muistipoliklinikalle).

Muistisairauksien diagnosointi ja hoidon arviointi edellyttävät erityisosaamista ja kokemusta. Tämän vuoksi tutkimukset ja hoidon seuranta tulee keskittää asiaan erityisesti perehtyneisiin yksiköihin, esimerkiksi alueellisiin muistipoliklinikoihin. Neuropsykologinen tutkimus ja aivojen magneettitutkimus ovat ensisijaisia tutkimuksia etsittäessä muistosairauksille ominaisia piirteitä. Alzheimerin taudissa aivojen sisemmän ohimolohkon

surkastuminen havaitaan magneettikuvauksissa, aivo-selkäydinnesteen proteiini muutoksia ja geenivirheitä voidaan myös tutkia.

Muistisairauksien hoito on viime vuosina kehittynyt huomasti. Esimerkiksi Alzheimerin taudin oireenmukaiseen hoitoon on olemassa useita lääkkeitä. Lääkehoidon ensisijaisina tavoitteina ovat potilaan kognition ja omatoimisuuden ylläpitäminen, tilan vakiinnuttaminen ja käytösoireiden lievittäminen. Lääkehoidosta on hyötyä vain silloin, kun se on osa hoidon laajaa kokonaisuutta. Siihen kuuluu vaaratekijöiden ja oheissairauksien hoito, mielialan ja käytösoireiden hoito ja kokonaisvaltainen kuntoutus, ohjaus ja tuki.

Aivoterveysten sijoittaminen kannattaa. Muistisairauksien riskiä kohottavat aivoverenkiertosairaudet, kohonnut verenpaine, korkea kolesteroli, ylipaino diabetes, masennus ja pään vammat. Niiden riskiä alentavat koulutus, liikunta, henkinen ja sosiaalinen aktiivisuus, antioksidantit, kalaöljyt, verenpaine- ja kolesterolilääkkeet. Näiden avulla voidaan muodostaa ”aivoterveysten sijoitussalkku”, johon viisaasti sijoittamalla voidaan aivoterveysttä edistää.

Juhani Juntunen

”Päätin ryhtyä taidemaalariksi”

Klubilaisia tutustumassa ”Maiseman kosketus”-näyttelyyn ANT galleryssa. Vasemmalta Jorma ja Tuula Härmäläinen, Antti ja Eeva-Liisa Virkkunen sekä Weijo Pitkänen. Kuva Elias Iirola.

Maisema kosketti katsojaa klubiveljemme, kuvataiteilija Antti Virkkusen näyttelyssä, jonka hän oli ripustanut maaliskuussa 2012 ANT galleryyn, Museokadulle ja jota hän esitteli vaimonsa kanssa klubilaisille 20.3. Kevätpäiväntasaus sopi hienosti näyttelyn tunnelmaan.

■ Kosketus oli häkellyttävä, koska vain seitsemän vuotta siten Antti Virkkunen tarttui ensimmäistä kertaa siveltimeen. Sitä ennen hän oli ollut aivan muissa töissä, viimeksi rakennusyrityksen toimitusjohtajana. Nyt hän on ammattitaiteilija, jolla on oma työhuone Arabianrannassa. Hänellä on säännöllinen työaika. Hän maalaa joka

päivä, ellei ole pohjustamassa kankaitaan ja virittämässä niitä kiilakehyksiin tai etsimässä uusia aiheita ympäristöstään.

Antti Virkkunen osallistui Klubin omien kuvataiteilijoiden näyttelyyn huhtikuussa 2011. Siihen hän toi yhden Alfa-Art taideoppilaitoksen opinnäytetöistään, jossa punapukuinen tyttönen seisoo uhmakkaana synkeässä leipäjonossa. Monet klubilaiset ja heidän vieraansa saattavat vieläkin muistaa tuon työn. Mielissä ovat varmaankin myös ne dramaattiset talvisotamaalaukset, joita Antti Virkkunen oli esitellyt aikaisemmin ANT galleryssa.

Tähän näyttelyyn Antti Virk-

kunen oli viime kesän ja syksyn aikana hakenut virikkeitä Vietnan-Karjalasta, Volgan Venäjältä ja Keski-Euroopasta, mutta myös Etelä-Afrikasta ja Atlantin takaa, New Yorkista sekä iltauringon punaamista Helsingin kortteleista. Esillä oli 18 maalausta.

Kuinka tämä on mahdollista?

Kuvataiteilija Antti Virkkunen vastaa: ”Olen koko ikäni ymmärtänyt, että ihminen ei elä pelkästään leivästä. Elämässä on paljon muitakin ulottuvuuksia ja se on rikkaampaa, jos haluaa ja uskaltaa nähdä näihin ulottuvuuksiin. Olen myös pit-

kään uskonut voivani edetä taiteessa johonkin pisteeseen.

Noin seitsemän vuotta siten aloin pohtia taiteilijaksi ryhtymistä. Halusin sitä. Olin aina ihaillut kirjailijoita ja maalareita. Ajatus siitä, että itse olisin sellainen, tuntui upealta. Vähitellen ääni sisälläni voimistui. Aloin konkreettisesti suunnitella asiaa. Oli kuitenkin vaikeata päättää, halusinko kirjailijaksi vai maalariksi. Maalaaminen oli minulle täysin tuntematon alue, enhän ollut eläissäni maalannut mitään joitakin koulun säälittäviä vesivärikokeiluja lukuun ottamatta. Sen sijaan tiesin osavani kirjoittaa ja sekin tuntui houkuttelevalta.

Pohdintojen lopputulos oli se, että päätin ryhtyä taidemaalariksi. En hetkeäkään ajatellut maalaamista harrastuksena, vaan halusin luoda kokonaan uutta elämänuraa ja kilpailla ammattilaisten sarjassa. Olin siihen mennessä tehnyt 33-vuotisen työuran rakennusteollisuudessa, viimeisimmät 19 vuotta rakennusyrityksen toimitusjohtajana. Se oli hienoa ja antoisaa aikaa. Nyt kuitenkin halusin jotain ihan muuta. Kun sopiva tilaisuus tuli, lopetin ansiotyöni, vuokrasin työhuoneen ja hankin maalaustarvikkeita. Tammi-kuussa 2005 sitten tartuin ensimmäistä kertaa siveltimeen. Siitä se alkoi.”

”Maalaan yksinkertaisesti siksi, että olen seurannut sydämeni ääntä, joka on kehottanut ryhtymään maalariksi. Tunnen tehneeni oikean ratkaisun. Olen maalaamisessani aito ja rehellinen. Maalaan vain sitä, mitä oikeasti haluan. Maalaan asioita, jotka ovat minulle tärkeitä ja joihin minulla on jokin tunneside. Haluan herättää katsojassa tunteita, ajatuksia ja elämyksiä. Yritän saada hänet näkemään asioita, joita hän ei ehkä ole noteerannut.”

Weijo Pitkänen

Antti Virkkusen teos ”Oi nouse Suomi”. Kuva Antti Virkkunen

Ruokaretki Göteborgiin

Lasse Ruuskanen (vas.) luovutti yhdessä Jorma Hämäläisen ja Jari Karpakan kanssa Suomalaisen Klubin viirin isännillemme Lars Holmströmille ja Robert Sinclairille. Kuva Jouni Päivölä.

Klubin gastronomisen kerhon kevätretki suuntautui Göteborgiin, Atlantin tarjomiin merenelävien kiehtovaan kaupunkiin. Kävimme myös tutustumassa ruotsalaiseen klubitoimintaan. Vuonna 1769 perustettu The Royal Bachelors' Club otti meidät lämpimästi vastaan.

■ ■ Klubin perustivat aikoinaan parikymmentä nuorta miestä biljardinpeluu mielessään. Kaikki olivat tuolloin pookkamiehiä ja monet heistä juuritaan skotteja ja englantilaisia.

Nyt klubi on toiminut vuodesta 1969 lähtien entisessä Ruotsin laivanvarustajien yhdistyksen talossa Skyttegatanilla. Koko hieno, arvokkaasti sisustettu talo on jäsenten käytössä. Sen on piirtänyt göteborgilainen Arvid Bjerke englantilaisen tyy-

lin mukaisesti.

Jäseniä on tuhatkunta, useimmat bisnesmiehiä. Naiset eivät pääse jäseniksi, ja heitä näkee täällä muutenkin vähän. Pari kertaa vuodessa naiset kutsutaan syömään ja klubi-iltaan. Näin kävi myös meidän vierailupäivänämme. Merikapteeni Antti Parkkinen katsoi menoa hyväksyvästi ja totesi, että kyllä tuollaisia naisia kelpaa päästä sisään.

"Säilymme miesten klubina"

Klubuilla on iso ruokasali, baari, biljardi, kirjasto, viinikellari ja muutama muu elegantti tila kuten Jahtihuone, Itä-Intialainen huone, Gustavilainen huone ja Kuninkaan huone. Ja tietysti Varustamohuone.

Käyntimme kummina toimi

Lars Holmström ja isäntänä klubin puheenjohtaja Robert Sinclair, alunperin skottilaista sukua hänkin.

Isäntien puheesta selvisi, että The Royal Bachelors' Club tulee säilymään miesten klubina hamaan tulevaisuuteen, että jäsenistöä löytyy kohtuullisen paljon varhaisen keski-ikänsä saavuttaneita miehiä, että klubilla on oma snapsi, jonka koostumusta ei suostuta paljastamaan (hyvältä se maistui), että jäsenet ovat ylpeitä keittiöstään, ja että klubitiloja vuokrataan myös ulkopuolisille erilaisia juhlia varten.

Ilo irti kauppahallissa

Ennen klubiin tutustumista 12 ruokaretkeläistä söivät maittavan lounaan Sjömagasiinissa, sataman lähellä entisessä Itä-

Intian kauppaseuran varistorakennuksessa. Mieleen jäivät kalawallenberg ja paistettu meriantura. Viehettävän paikan kulinaarinen taso kelpasi kronkeillekin klubiveljille.

Illallinen nautittiin paljon mainostetussa, Michelininkin huomioimassa ravintola Fondissa. Kallis paikka, jonka smakmenyyn hinta/laatus ei yllytä käymään uudelleen.

Seuraava päivä olikin sitten yhtä juhlaa. Monipuolisen kauppahallin Feskekörkaniin tutustuminen huipentui toisen kerroksen bistron ostereihin. Ruotsalaiset osterit hakkasivat mennen tullen ranskalaiset, joita molempia maistelimme.

Jos suositella saa, menkääpä vaikka pitkälle lauantailounaalle Fiskekrogenin ravintolaan (Lilla Torget 1). Jo alkupalat riittävät useimmille sen kuuluisasta merenantipöydästä. Ruuskasen Lassen ja Hämäläisen Jorman mielessä pyörivät monta vuorokautta niin tavalliset katkaravut kuin savustetut sellaiset, meriravut, suurten rapujen kynnet, usealla tavalla valmistetut sillit ja silakat. Myös graavi lohi upposi jo melko kylläisiin miehiin.

Pekka Ritvos

Helsingin Suomalainen klubi ry:n kevätkokous

Klubin sääntömääräinen kevätkokous pidettiin 22.3.2012. Paikalla oli kahdeksankymmentä klubin jäsentä. Klubin puheenjohtaja Johannes Koroma avasi kokouksen ja luonnehti klubin menneen vuoden toimintaa hyvin vilkkaaksi. Kyseessä oli myös klubin 135. toimintavuosi. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin yksimielisesti Johannes Koroman ehdotuksesta kunniapuheenjohtaja Martti Enäjärvi. Tämä kutsui kokouksen sihteeriksi klubin sihteerin Inkeri Lohiveden.

■ ■ Toimintakertomus, joka jaettiin kirjallisesti kokouksessa, hyväksyttiin yksimielisesti. Talous- ja hallintotoimikunnan puheenjohtaja ja klubin johtokunnan jäsen Jarmo Pekkala esitteli kokouksen osanottajille klubin tuloslaskelman ja taseen. Tilinpäätös osoitti 5 576,99 € alijäämää.

Klubi eli erityisesti vuoden toisella puoliskolla tiukan talouden aikaa. Niin kutsuttu yläkellari kunnostettiin klubitiloiksi. Ilmastoinnin korjaukset pidenivät kesätaukoa, jolloin vuokratulot jäivät lähes 100 000 € budjetoitua pienemmäksi. Tilojen kunnostamisen johdosta vuokria on voitu korottaa.

Yläkellarin kunnostus maksettiin klubin kassavaroista. Tila otettiin välittömästi eri harrastusryhmien käyttöön tervetulleena laajenuksena.

Tilintarkastajat esittivät lausunnossaan tilinpäätöksen vahvistamista ja vastuuvapauden myöntämistä tilivelvollisille. Kokous vahvisti tilinpäätöksen ja myönsi yksimielisesti vastuuvapauden johtokunnalle, toiminnanjohtajalle ja muille tilin- ja vastuuvollisille vuoden 2011 toiminnasta.

Klubin johtokunta ehdotti kevätkokoukselle, että ansiointunut Klubin jäsen, Timo Turunen valitaan kunniajäseneksi. Keskeisenä perusteluna johtokunnan esitykselle oli Timo Turusen aktiivinen ja asiantunteva toiminta johtokunnan jäsenenä Klubin talouden tervehdyttämiseksi sekä menestyksellisesti toteutetut Klubin kiinteistön omistukseen ja saneeraukseen liittyneet operatiot. Kevätkokous päätti yksimielisesti kutsua Timo Turusen klubin kunniajäseneksi.

Kokouksen päätteeksi vuoden alusta toiminnanjohtajan tehtävät vastaanottanut Raimo Ilveskero kertoi kokemuksistaan klubin palveluksessa.

Kalevi Suortti

PEKKA HAAVISTO ulkopoliittisen illan vierana

Vielä pari vuotta sitten Pekka Haavisto oli useimmille yksi monista ministeritehtävissä vierailleista poliitikoista, kansanedustaja ja entinen Vihreiden puoluejohtaja. Asettessaan ehdolle presidentinvaaleihin hän joutui muiden ehdokkaiden tapaan totalisen läpivalaisun kohteeksi. Vaalikampanjan aikana kerrettiin moneen otteeseen sekä hänen poliittiset ansionsa että hänen henkilökohtainen elämänsäkin. Pekka Haavisto tuli tutuksi herrasmiesmäisenä, kansainvälisiin asioihin keskittyvänä poliitikkona, joka asuu rekisteröidyssä parisuhteessa Ecuadorista kotoisin olevan Nexar Antonio Floresin kanssa.

■ ■ Vaaleissa Haavisto yllätti ja nousi vaalien ensimmäisellä kierroksella toiseksi. Toisella kierroksella hän sai yli miljoona ääntä, kun Sauli Niinistö tuli valituksi runsaalla 1 800 000 äänellä.

Pekka Haavisto toimi nuorempana useiden vihreää liikettä lähellä olevien lehtien päätoimittajana. Hän on ollut kansanedustajana vuosina 1987-95 ja uudelleen vuodesta 2007 lähtien. Vuosina 1995-99 Haavisto toimi Lipposen ensimmäisen hallituksen ympäristö- ja kehitysministerinä. Hänellä on ollut lukuisia kansainvälisiä tehtäviä. Haavisto johti 2000-luvun alussa YK:n ympäristöohjelman tutkimusryhmiä useissa maissa, osallistui EU:n Sudanin eri-

Pekka Haavisto. Kuva Arto Toivanen

tyisedustajana Darfurin rauhansopimuksen neuvotteluihin sekä toimi YK:n erityisasiantuntijana Darfurin kriisissä.

Presidentinvaalikampanjassaan hän profiloi itseään odotetusti ulkopoliittikan osaajana.

Suurlähettiläs Antti Lassila ohjasti illan isäntänä vierastamme käsittelemään ulkopoliittikan laajaa aluetta erityisesti Yhdysvaltojen, Venäjän ja tietenkin Suomen kannalta. Näin tapahtuikin. Tosin Pekka Haavisto kosketteli kansainvälistä politiikkaa varsin vapaalla otteella ja laajasti.

Ymmärrettävää oli, että hän pysähtyi aluksi myös kotimaan politiikkaan. Vihreät kun

ovat mukana vajaa vuosi sitten muodostetussa Jyrki Kataisen kuuden puolueen hallituksessa. Haaviston mukaan hallitus syntyi pakkotilanteessa. Jos tätä, viimeiseksi vaihtoehdoksin kutsuttua, koalitiota ei olisi saatu aikaan, olisi jouduttu vähemmistöhallitukseen ja varsin nopeasti uusiin vaaleihin. Hänen mukaansa Kataisen ”six pack” on yllättänyt monet päätöksentekokyvyllään. Niin sanotun kehysriihen ratkaisut olivat tästä hyvä esimerkki. Hallitus on lisäksi käynnistänyt monia pitkävaikutteisia, rakenteisiin puuttuvia hankkeita ja mm. työmarkkinoilla on hallituksen tuella saatu aikaan työmarkkinakent-

tää rauhoittava raamisopimus.

Kotimaisen ulkopoliittikan ajankohtaisena kysymyksenä Haavisto nosti esille hallituksen Afganistan-selonteon. Hänen mielestään lopullisen ratkaisun löytäminen Afganistanissa ei ole helppoa. Suomella on Afganistanissa nyt vajaat 200 sotilasta. Parhaillaan pohditaan aikataulua, jolla omat joukkomme voitaisiin maasta kotiuttaa. Kansannousun merkkejä esiintyy Afganistanissa yhä enemmän. Jos jotakin rajumpaa alkaa tapahtua, kansainvälisten joukkojen nopea lähtö on edessä, Haavisto arvioi.

Johannes Koroma kysyi, miten Afganistanin tilanne kehittyi, jos kaikki kansainväliset joukot lähtevät maasta. Haavisto vastasi, että USA ei hänen mielestään tule sallimaan missään oloissa, että Afganistan jakautuisi kahteen hallintopiiriin. Janne Virkkusta taasen kiinnosti, että olisiko YK:n ISAF-operaatiossa mukana 41 maata, jos vaarana ei olisi Pakistanin räjähtäminen. Haavisto piti ajatusta oikeansuuntaisena. Hän totesi mm., että Pakistanin potentiaalinen ydinase pelottaa ja että Afganistanin vuoret ovat pakistanilaisten viimeinen ”pakotie”.

Kylmän sodan päätyttyä Euroopan kartta koki isoja muutoksia. Kaikissa tapauksissa ne eivät tapahtuneet rauhanomaisesti, mistä hän mainitsi esimerkkinä Jugoslavian hajoamisen. Maatahan pidettiin itäisen

Euroopan länsimaisimpana jo ennen rautaesiripun kaatumista. Myös jugoslaaveilla itsellään oli hyvin länsimainen fiilis, Haavisto muistutti. Tähän liittyen ja omiin kokemuksiinsa viitaten hän totesikin, että kansalaisten keskuudessa vallitsi Balkanilla melkoinen ihmetys silloin, kun lännen Nato ryhtyi lopettamaan kriisiä ilmapommituksin. Serbian ja Kosovon riidat ovat Haaviston mukaan merkki siitä, että itä/länsi-asetelmaa ei ole kyetty täysin poistamaan vielääkään Euroopasta. Vastakkainasettelulle ovat tarjonneet aineksia myös Baltian maiden Nato-jäsenyys sekä USA:n ohjuspuolustusjärjestelmä sijoittuminen Eurooppaan.

Haavisto kertoi, että hänellä on USA:n tavoin pessimistinen kuva EU:n ulkopoliittikasta

USA:n suhteessa Eurooppaan Pekka Haavisto on nähnyt hienoisia muutoksia. Hänen mielestään USA:ssa on vallalla ajatus, että Euroopan tulisi pärjätä aiempaa enemmän omillaan turvallisuuspoliittisissa kysymyksissä. USA:han ei osallistunut Euroopan maiden rinnalla Libyan kriisiin liittyviin operaatioihin. Haavisto totesi, että Libyan operaatiosta Eurooppa selvisi nipin napin. Hän ennakoii,

että vastaavanlaisia tilanteita saattaa nousta esiin muuallakin, kuten Syyriassa.

Kun USA on korostanut, että Euroopan on saatava omat asiansa järjestykseen, se on Haaviston mielestä tarkoittanut myös sotilaallista ulottuvuutta.

Haavisto kertoi, että hänellä on USA:n tavoin pessimistinen kuva EU:n ulkopoliittikasta ja ennen muuta siitä, löytääkö EU itselleen ylipäätään yhtenäisen ulkopoliittisen linjan. Britit pyrkivät dominoimaan ja kun vastaavasti saksalaiset korostavat, että kaikki jäävät heidän harteilleen, ”vanhat asetelmat” tuntuvat olevan vallalla, Haavisto pohdiskeli.

Antti Lassila muistutti, että EU:n korkea edustajakin, siis ”ulkoministeri”, on todennut Unionin ulkopoliittikan olevan edelleen jäsenmaiden ulkopoliittikan konsensus.

Venäjä ja Kiina arvioidessaan Haavisto totesi, että hän on ihaillut Saksan kykyä ylläpitää EU-konseptin rinnalla aktiivisia suhteita sekä Venäjään että Kiinaan. Näillä kummallakin maalla on oma taloudellinen strategiansa. Venäjä nojaa edelleen luonnonvaroihinsa, kun taas Kiinassa on vallalla optimistinen, innovaatioihin tukeutuva strategia. Kuva ei ole kuitenkaan näin mustavalkoinen, sillä venäläisiä startup-yrityksiä siirtyy koko ajan Suomen kautta Kalifornian Piilaaksoon, Haavisto täydensi.

Ulkopoliittinen ilta

USA:n läsnäolo Kiinan läheisyydessä vahvistuu Haaviston mukaan koko ajan. USA:n ja Kiinan välisen kasvavan kaupan ongelmana on kuitenkin Kiinan valuutan väärä arvo. Siitä huolimatta Haavisto katsoo, että Kiina on stabiili kumppani, kun Venäjään liittyy edelleen epästabiiliuksia.

Kiinaa arvioidessaan Haavisto totesi, että merkille pantavaa on maan voimakkaasti vahvistunut läsnäolo Afrikassa. Hän ei kuitenkaan pidä ongelmana Kiinan vahvistumista, vaan enemmänkin Euroopan poissaoloa.

Venäjän näkymät tuntuivat kiinnostavan kuulijakuntaa kovasti. Haavisto katsoi, että Venäjän kahdet vaalit (duuma ja presidentinvaalit) olivat venäläisille frustroituva kokemus. Todellisen vaikuttamisen mahdollisuuteen ei oikein uskota. Jaakko Iloniemi totesi tähän, että Venäjän tyytymättömien joukko on ilman aitoa ohjelmaa ja todellisia johtajia. Iloniemi viittasi tuoreeseen tutkimukseen, jonka mukaan venäläiset eivät usko, että edessä olisi suunnan muutos sen enempää parempaan kuin autoritäärisempäänkään suuntaan.

Pekka Haavisto vastasi myös itse esittämänsä kysymykseen, voisiko ”arabiävät” toteutua Venäjällä. Hänen mukaansa kaikki on mahdollista. Erot kehittyvien kaupunkiseutujen sekä köyhien ja margina-

lisoituvien reuna-alueiden välillä kasvavat koko ajan, mikä voi lisätä riskiä liikehdinnälle, Haavisto arvioi.

Puheenvuoronsa lopuksi Haavisto otti esille kansainväliset organisaatiot. Hän totesi, että nykyisin yhä harvemmat pitävät YK:ta tahona, jossa ratkotaan maailman ongelmat. Hän kuitenkin korosti, että ei ole olemassa toista organisaatiota, jossa olisivat mukana sekä isot (Venäjä ja USA) että sellaiset maat, kuten Kuuba ja Korean Demokraattinen Tasavalta (Pohjois-Korea).

Alueellisten järjestöjen, kuten Afrikan Unioni ja Arabiliitto, merkitys kasvanut

YK:n rinnalle on noussut uusia yhteisöjä, kuten G7- ja G20-maat. Niiden fokus on kuitenkin korostetusti globaalien talouden asioissa. Viime aikoina on myös alueellisten järjestöjen, kuten Afrikan Unioni ja Arabiliitto, merkitys kasvanut, Haavisto totesi. Näillä molemmilla on ollut myös tärkeä rooli rauhanturva-asioissa ja alueellisten kriisien selvittämisessä. YK:n entisen pääsihteerin, Esi-merkiksi YK:n entisen pääsihteerin Kofi Annanin mandaatti Syyrian kriisiin tuli sekä YK:lta että Arabiliitolta. Haavisto ko-

roosti, että Suomen tulisi osaltansa huolehtia YK:n ohella suhteistaan alueliittoihin.

Pekka Haavisto otti esille myös Suomen pyrkimyksen päästä YK:n turvallisuusneuvoston vaihtuvaksi jäseneksi. Hänen mukaan yhtä tärkeää kuin paikan saaminen, on se, minkä roolin Suomi turvaneuvoston jäsenenä tulisi ottamaan. Tämä ei ole Haaviston helppo asia ratkaistavaksi näinä aikoina.

Aivan lopuksi Pekka Haavisto puuttui omasta mielestään ”vakioteemaansa”. Hän totesi, että Suomen edustustojen, suurlähetystöjen verkoston, tulevaisuudesta puhutaan tällä hetkellä kovasti. Osaksi tämä keskustelu liittyy valtion säästötoimiin, mutta yhtäältä on kyse Suomen edustustojen tehtävistä, sijoittelusta sekä toiminnan luonteesta. Pekka Haaviston mielestä Suomen pitäisi nyt panostaa ”pienlähettiläisiin” raskaiden suurlähetystöjen sijasta.

”Pienlähettiläät” olisivat liikkuvia suurlähettiläitä, joilla varmistetaan Suomen poliittinen läsnäolo meille tärkeissä maissa ja kaupungeissa. Perinteisen diplomatian tehtävien ohella lähettiläät osallistuvat nykyisin yhä enemmän mm. viennin edistämiseen, mikä heijastuu myös henkilöihin kohdistuviin odotuksiin, Haavisto arvioi.

Kalevi Suortti

willkommen bienvenue welcome tervetuloa

Lähes näillä alkusanoilla toivottivat kulttuuritoimikunnan puheenjohtaja Henrik Lamberg ja toimikunnan jäsen Seppo Hovi pitkän bussin täyttäneet musikaalinnälkäiset matkailijat kohti Lahtea. Lahdessa meitä odotti Cabaret. Mutta matkustetaanpas ensin Lahteen. Lähtö oli klo 10.30. lauantaiamuna 24. maaliskuuta. Ilma oli sen verran suttuinen, ettei yhtään harmittanut istahtaa bussiin ja sieltä tiiraila räntäsadetta sen sijaan, että olisi itse istunut ratin takana mökkitiellä.

■ ■ 60 hengen bussi oli kahta vailla täysi. Flunssa oli viime hetkellä jättänyt yhden parisunnan kotia sitä vällyjen alle potemaan. Matka taittui joutuisasti. Henrik toivotti joukon tervetulleeksi kulttuurimatkalle Lahden Kaupunginteatteriin ja kertoi leppoisasti matkan aikataulusta ja sisällöstä. Mikrofonit vaihtui Sepolle, joka asian- tuntevasti ja asiaankuuluvien letkauksin johdatti kuulijakunnan oopperan, operetin ja musikaalin syntyajoista nykyaikaan

saaden matkaajat vakuuttamaan siitä, ettei ooppera aina merkitse sitä, että nainen saa puukoniskun selkäänsä ja kirkuu niin vimmatusti. Saimme jo etukäteen alustusta Cabaret-musikaalin syntysijoilta – siis 1920-luvun Berliinistä. Berliinistä oli tuolloin muodostunut Saksan vapaamielisin tieteiden, taiteiden ja kulttuurin keskus, jonne virtasi taiteilijoita myös muualta Euroopasta. Seppo valisti meitä myös itse Cabaret-musikaalin synnystä: Perustana oli Englantilais-amerikkalaisen kirjailijan Christopher Isherwoodin kirjoittamat kaksi omaelämäkerrallista kirjaa, Berlin stories, 1930-luvun Berliinistä. Jäähvyäiset Berliinille toimi innoittajana Cabaret-musikaalille. Joe Masterhoff kirjoitti siitä musikaaliversion, jonka sävelsi ja sanoitti taitava parivaljakko John Kander ja Fred Ebb. Musikaaliversio Cabaret kantaesitettiin Broadwayllä vuonna 1966. Suomeksi musikaali esitettiin ensimmäisen kerran Tampereen Teatterissa vuonna 1970.

Vuonna 1972 Liza Minelli ja Cabaret keräsi yhteensä peräti kahdeksan Oscar-palkintoa Bob Fossen ohjaamasta musikaaliversioon perustuvasta elokuvasta.

Henrik ja Seppo väittivät valinneensa juuri kyseisen päivän musikaaliesitykselle; tulihan mainittu Liza Minellin tähdittämä Cabaret-elokuva samana iltana Ylen Teema-kanavalta. ”Sehän on katsottava”, kuhistiin bussissa.

Bussi kaarsi komean betonirakennuksen eteen ennen kello kahtatoista. Sillä välin, kun Henrik kipaisi hakemassa piletit, muu joukko asetteli päällysvaatteitaan istuimilleen. Liput jaettiin bussissa. Siirryttiin pienessä tihkusateessa teatterin aulaan ja lämpiöön kahville / drinkille. Klo 12.50 kutsuttiin yleisöä paikoilleen. Meillä kaikilla olikin mainiot permantopaikat.

Kello 13.00 Sali pimeni ja näyttämöltä työntyi esiin valokirjaimin sana Cabaret. Samalla hetkellä kaikui seremoniames-

Kuva Lahden Kaupunginteatterin Cabaret-esitteestä.

tari Jorma Uotisen matala basso juuri tuon otsikon sanoin toivottaen teatteriyleisön tervetulleeksi seuraamaan Cabaret-musikaalia. Jorma Uotinen vastasi myös upeasta koreografiasta. Kapellimestarina toimi Seppo Hovin Bumtsi-Bum –kaverinäin hän sen bussissa ilmoitti Jari Puhakka.

Kabaree on sekoitus esitystä, politiikkaa, taidetta, laulua ja tanssia maustettuna reilulla tujauksella erotiikkaa.

Nähty esitys oli täynnä taitavaa liikunnallista ilottelua ja vapautunutta upeaa, paikoin erittäinkin taitavaa laulamista. Esitystä vei ihmiskohtalosta toiseen

seremoniamestari, joka kommentoi illan tapahtumia purevalla satiirillaan. Päähenkilöitä nähdyssä versiossa seremoniamestarin lisäksi olivat vanhempi juutalaisherra, hedelmäkauppias herra Schults ja hänen rakastetunsa neiti Kost sekä englantilainen ylempään keskiluokkaan kuuluva neiti Sally Bowles, joka oli tullut 19-vuotiaana Berliiniin ja päätynyt esiintymään paikallisessa kabareessa. Amerikkalainen kirjailijanalku Clifford Bradshaw, jonka oli houkuttellut Berliiniin sen vapaamielinen ilmapiiri, sattui saamaan asunnon samaisesta hotellista, jossa neiti Bowleskin asusti. Arvaahan sen,

mitä siitä seurasi.

Sähköttä ja säpinää riitti. Heistä ja vähäpukaisista sukkanauhaliivitanssijattarista ja boxereihin pukeutuneista salskeista nuorukaisista, jotka kaikki esittivät osansa sillä hartaudella, mikä siihen liittyi, oli Uotinen ja ohjaaja Maarit Pyökäri kutoneet iloisen ja vallattoman Berliiniin 1920-30-luvulle sijoittuvan tarinan. Esitys palautti mieliimme myös, kuinka Hitlerin Saksa alkoi nostaa päätään 1930-luvun alkupuolella ja kuinka se alkoi vaikuttaa juutalaisyhteisöön ja ei-toivottuihin henkilöihin.

Hyvin jaksoimme seurata tuon kaksi ja puolituntisen ilot-

telun.

Puoli neljän jälkeen, muuttaman vieraaseen bussiin eksyneen veljen (liekö mieli seurannut sukkanauhaliivejä) löydettyä omaan bussiimme, suuntasimme keulan kohti etelää. Iloisesta puheensorinasta jäi sellainen mieli, että kansa oli tyytyväinen näkemäänsä ja kuulemaansa.

Nälkä alkoi jo kurnia vatsassa, kun oli tähän asti selvitty aamupalalla ja väliaikakahveilla ja se vain yltyi, kun Henrik kertoi, mitä meitä odotti upeassa Hirvihaaran kartanon seisovassa pöydässä.

Ennen viittä olimme jo ruo-

kapöydän ääressä. NEXT Hotel Hirvivaaran kartano oli avattu varta vasten meitä varten. Sen ainutlaatuinen ja huolella entisöity miljöö huokui historiaa. Sen Rotisseurs-keittiö oli valmistanut meille alkupaloiksi makoisia salaatteja, sillijäädystä ym.. Uunilohi ja/tai porsaanpaisti sooseineen kera jälkiruokien antoi loppumatkalle raukean olon.

Paluumatkalla innostui historiaa vapaasti harrastava veli Jouni Vainio valottamaan mielenkiintoisesti cabaret-ajan eloa ja maailmanmenoa.

Helsinkiin tultuamme jäi yksi ja toinenkin tyytyväinen mat-

kaaja matkan varrella eri pysäkeille huikaten bussista hypätessään, että tällaiselle reissulle tulemme toistekin, jos vaan järjestetään!

Tähän ajatukseen oli helppo allekirjoittaneenkin yhtyä ja jäädä odottamaan seuraavaa kutsua!

Suuret kiitokset Henrikille ja Sepolle mainiosta konseptista, jonka uskon toimivan toistekin. Olen vakuuttunut, että koko musikaaliseurue yhtyy näihin kiitoksiin.

*Jälkikäteen tehtäväksi saaneena
Rainer 'Friba' Friberg*

Kyberturvallisuus

Länsimaalaisen yhteiskunnan toiminta perustuu verkoihin ja järjestelmiin. Kyberavaruuden kautta kulkee rahaliikennettä, sen avulla ohjataan teollisuusohjausjärjestelmiä sekä ylläpidetään kriittistä infrastruktuuria, sillä tuetaan verkostoavusteista puolustusjärjestelmää, ja siinä kommunikoidaan tuttujen tai tuntemattomien kanssa maantieteellisestä sijainnista huolimatta. Kyberavaruudesta on tullut nykyisen elämäntapamme mahdollistaja. Kyberavaruuden kautta on myös masinoitu vallankaappauksia, sabotoitu ydinlaitoksia, koordinoitu terrorihyökkäyksiä ja varastettu rahaa. Yhteiskunnan toimintaa vaarantaa niin kutsuttu kyberuhka.

on koko yhteiskunnan asia

Illan esitelmöitsijä Tekniikan tohtori Catharina Candolin pääesikunnasta.
Kuva Jarmo Heinonen

■ ■ Kyberuhka on maailmanlaajuisesti noussut uudeksi uhkaksi perinteisten rinnalle ja sitä pidetään yhtenä keskeisimpänä uhkana kansalliselle turvallisuudelle ja kansantaloudelle. Uhkatekijät jaetaan pääosin kahteen kategoriaan: valtiollisiin ja ei-valtiollisiin. Ensiksi mainittuun lukeutuu asevoimat, tiedusteluorganisaatiot sekä valtioiden tukemia ja/tai suojaamia ryhmittymiä, kun taas toiseen verkkorikolliset, terroristit ja niin kutsutut haktivistit. Valtiollisten toimijoiden tavoitteet ovat usein poliittisia ja/tai sotilaallisia. Verkkorikollisuus puolestaan kohdistuu usein yrityksiin, tutkimuslaboratorioihin tai yksilöihin joko teollisuusvakoiluna tai suorina yrityksinä varastaa rahaa. Symantecin arvion mukaan verkkorikollisuuden aiheuttamat taloudelliset tappiot ovat vuositasolla noin \$388 miljardin dollarin luokkaa.

Kyberterrorismin tarkoitetaan sekä toimintaa, jossa terroristit hyödyntävät kyberavaruutta propagandaan, kouluttamiseen, tiedonvälitykseen ja rekrytointiin, että toimintaa, jossa fyysisessä maailmassa tapahtuvan terrori-iskun vaikutuksia yritetään saada aikaan kyberavaruuden kautta. Haktivismi puolestaan on ilmiö, jossa anonyymisesti toimivat tekijät tekevät tihutöitä jonkun väitetyn idealistisen näkemyksen hengessä. Aate jää usein häilyväksi; tavoitteena on todennäköisesti yleensä vaan huomion saaminen mediassa.

Kansalliset kyberturvallisuusstrategiat

Monet valtiot ovat osaltaan laatineet kansallisen kyberturvallisuusstrategian vastatakseen kasvavaan kyberuhkaan. Strategioi-

Kyberturvallisuus

den ratkaisuihin päädytään hyvin samankaltaisiin ajatuksiin ja rakenteisiin:

Poikkihallinnollisen yhteistyön merkitystä korostetaan, ottaen huomioon niin julkisen kuin yksityisen sektorin.

Kansainväliseen yhteistyöhön tulee panostaa, sillä kyber-toiminta ei tunne rajoja ja toiminta on maailmanlaajuisista. Lisäksi ystävälliset valtiot voivat avustaa hyökkäyksen kohteena olevaa valtiota.

Lainsäädäntöä tulee tarkastella niin kansallisella kuin kansainvälisellä tasolla.

Poliittisella tasolla toimivan neuvon antavan elimen sekä operatiivisen tason kyberturvallisuuskeskuksen perustaminen nousee lähes jokaisessa strategiassa esille.

Tutkimus- ja kehittämistyöhön tulee panostaa.

Koulutukseen ja tietämykseen tulee panostaa kaikilla tasoilla.

Eroavaisuudet puolestaan ovat pitkälti terminologiassa ja laajuudessa. Jotkut strategiat rajaavat kyberavaruuden lähestulkoon puhtaasti Internettiin, kun taas toiset laajentavat sitä koskettamaan myös yhteiskunnan ja kriittisen infrastruktuurin kokonaisuudessaan.

Suomi laatii parhaillaan oman kansallisen kyberturvallisuusstrategian Turvallisuus- ja puolustusasiainkomitean johdossa. Tavoitteena on, että Suomi vuonna 2016 on yksi maail-

man johtavia maita kyberturvallisuuden kehittämisessä.

Myös sodankäynti siirtyy kyberavaruuteen

Kyberpuolustus on kyberturvallisuuden maanpuolustuksellinen osa-alue. Kyberavaruus on tunnistettu toimintaympäristöksi siinä missä maa, meri, ilma ja avaruuskin. Esimerkiksi jo Georgian sodassa vuonna 2008 toteutettiin perinteisten sotaoperaatioiden lisäksi myös tietoverkko-operaatioita.

Kyberpuolustuksen kehittäminen nähdään usein pienen teknologisesti kehittyneen valtion kannalta kustannustehokkaana mahdollisuutena vahventaa omaa uskottavaa maanpuolustuskykyään. Se ei vaadi kalliita materiaali-investointeja. Sen sijaan ihmisten osaamiseen ja verkostoitumiseen on panostettava. Tämä edellyttää yhteistoimintaa muiden viranomaisien sekä yksityisen sektorin kanssa. Suomella onkin pitkä perinne poikkihallinnollisesta yhteistyöstä, kattaen myös yksityisen sektorin, tiedemaailman ja yhdistykset. Erityisesti yhdistykset ovat tärkeässä roolissa yhteiskunnan toimijoiden ja tekijöiden verkostojen luomisessa. Yhdessä tekemällä verkostoituneesti olemme vahvoja myös kyberuhkan edessä!

Catharina Candolin

Rikoskomisario Mikko Porvali kirjaillassa 2.4.2012

Vakoilu on hengenvaarallista. Siitä huolimatta kaikki valtiot ovat kautta aikojen harjoittaneet sitä niin rauhan kuin sodan oloissa. Kohtalokkainta se on niille, jotka paljastuvat. Sota-aikana kiinni joutuminen merkitsee lähes poikkeuksetta kuolemantuomiota- eivätkä kiinniottajat juuri tunne sääliä, kun maanpetturista puristetaan viimeinenkin tiedonjyvänen ennen teloitusta.

■ ■ Kevään kolmannen kirjailijan vieras, oikeustieteen maisteri, rikoskomisario Mikko Porvali (s. 1980) on kahdessa Suomea koskevassa sotahistoriallisessa kirjassaan (Vakoojakoulu- Päämajan asiamiestiedustelu jatkosodassa, Atena 2010, ja Operaatio Hokki- Päämajan vaiettu kaukopartio, Atena 2011) välttänyt sensaatiohakuisten seikkailukertomusten houkutuksen ja keskittynyt poikkeuksellisen harvinaisen lähdeaineistonsa pohjalta selvittämään lukijoilleen, kuinka vakoilu- ja tiedustelutoiminta järjestettiin sotaoloissa, lähinnä jatkosodan aikana. Jälkimmäinen kirja oli viime syksynä ehdokkaana Tieto-Finlandia-palkinnon saajaksi.

Kirjailijavieras osasi ottaa yleisönsä. Hän tiesi puhuvansa ”fennomanian parhaita perinteitä kunnioittavassa klubissa”. Hän ei kylläkään maininnut sanaa konversatiooni, mutta käytti ilmaisua ”seurustelu-

”Koneella ei haeta. Tulkaa itse pois.”

Tietokirjailija, rikoskomisario Mikko Porvali selostamassa päämajan asiamiestiedustelua jatkosodassa. Kuva: Jarmo Heinonen

sakramentti” halutessaan kuvata hieman juhlavammalla tavalla Suomalaisen Klubin keskusteluperinnettä.

Miksi Suomi käytti vakoilijoita ja kuinka se tehtiin?

Tietokirjailija Mikko Porvali täsmensi käsitteitä. Vakoilun tehtävänä on ylläpitää tilannekuvaa maan sotilaalliselle ja poliittiselle johdolle. Se tapahtuu viidellä toisiinsa kytkeytyvällä menetelmällä: (1) Avoimet lähteet (OSINT), joihin kuuluvat erilaiset lehdet ja muut kirjalliset lähteet sekä diplomaattinen toiminta kokonaisuudessaan, (2) Ilmakuvaus (IMINT), joka oli varsin hyvällä tolalla jatkosodan aikana, (3) Radiotiedustelu (SIGINT)- Partio Hokin

asevelvollisuusikäiset radistit rekrytoitiin suoraan Savonlinnassa sijainneesta viestintäkoulutuksesta. Suomessa kehitettyä kyynel-radiota käyttivät jatkosodassa kaukopartiomiehet ottaessaan yhteyttä Päämajaan. (4) Kaukotiedustelu jalan, erillinen pataljoona 4 (Reconnaissance) sekä (5) Asiamiestiedustelu (HUMINT).

Viimeksi mainittu tarkoitti vakoilua ja vakoojakoulutusta.

Sitä harjoitettiin tietysti molemmilla puolilla, Suomessa ja Neuvostoliitossa. Koska siihen liittyi suuria henkilökohtaisia ja poliittisia riskejä, juuri se oli sodan aikana ja sen jälkeisissä poikkeusoloissa erityisen salaista ja luottamuksellista.

Sodan synkät varjot ulottuivat vuosikymmenten päähän eivätkä kaikki yksityiskohdat tule varmaan koskaan julkisuuteen. Moni on vaiennut loppuun saakka.

Nyt Mikko Porvali on omista tutkimuksissaan raottanut tätä salaisuusien verhoa ”tasapainoisella ja huolellisella tavalla”, kuten ulkoministeri Erkki Tuomioja asian ilmaisi arvioidessaan Vakoojakoulu-kirjaa pian sen ilmestyttyä.

Kömmähdyksiäkin tietysti sattui puolin ja toisin. Niistä Porvali kertoi pari anekdoottia, molemmat vihollisen puolelle sattuneita.

”Eräs desantti oli päässyt Helsinkiin saakka ja matkusti suomalaisessa asepuvussa täydessä ratikassa, kunnes 6-vuotias poika huomasi, etteihän sillä ollut rähinäremmiä. Käry kävi.”

”Samoin tapahtui niille kahdelle ylikersantille, jotka olivat pukeutuneet aivan ohjesäännön mukaisesti ja puhuivat hyvää suomea, mutta valpas rajavartiomies huomasi papereita tarkistaessaan, että maahan olivat pyrkimässä Johan Ludvig Runeberg ja Sakari Topelius. Nimet saattoivat olla vakoiluhistorian legendaa, mutta käry kävi kuitenkin.”

Jatkosodassa suomalaiset ottivat jo 1941 suuren määrän sotavankeja. Kun kielitaitoisista vakoojista (asiamiehistä) oli huutava puute, alettiin etsiä sopivia henkilöitä sotavankien ri-

Vakoojakoulutusta

veistä. Vakoilijat puettiin usein vihollisen asepuhuihin. Tehtävä oli vaikea ja riskialtis, vaikka valintakriteerit olivat selvät:

”Antibolshevistinen maailmankuva oli ehdoton edellytys. Syillä ei ollut väliä. Mielikuvituksella, eläytymis- ja sopeutumiskyvyillä sekä näyttelijänlahjoilla oli merkitystä. Boheemi ja itsevarma oli parempi kuin jäykkä sotilastyyppejä. Piti löytää semmoisia, jotka vannovat mustan valkoiseksi.”

”Kun oikea sotavanki löytyi, kaikki hänen paperinsa poltettiin hänen nähtensä.”

Tietokirjailija Mikko Porvalin sanoille löytyy uskottavaa kaikupohjaa siitä, että hänen isoisänsä Antti Porvali toimi tiedustelu-upseerina ja kouluttajana Äänislinnan Tiedustelijäinkoulussa. Koulua koskeva materiaali on tuhottu, mutta Antti Porvali onnistui säilyttämään koulutusohjelman, jota Mikko Porvali on voinut hyödyntää Vakoojakoulu-kirjassaan. Lisäksi hänellä on ollut käytössään Partio-Hokin partio-päiväkirja, jonka alkuperäistä, luutnantti Antti Porvalin käsin kirjoittamaa versiota säilytetään Kansallisarkistossa.

Kävi myös selväksi, että kouluttaessaan sotavankieja vakoilutehtäviin Suomi rikkoi kahta kansainvälisoikeudellista sopimusta. Toisessa (Haagin sopimuksessa vuodelta 1907) kielletään vihollisen asepuvun käyttö sotatoimiin, ja toisessa

(Geneven sopimuksessa vuodelta 1929) kielletään sotavankien käyttö sotaponnistuksiin. Käytännössä sopimuksia rikottiin molemmiin puolin.

Osasto Raski

Kirjaillan häkellyttävien kohta liittyi mielestäni valokuvaan, joka esitti huolellisesti salattua ja suojeltua, liikkuvaa tiedustelukeskusta, jota johti jatkosodan aikana vakoojakoulutuksen keskushenkilö, kapteeni Reino Raski.

Mikko Porvali esitteli kaikki seitsemän kuvassa istuvaa Osasto Raskin kouluttajaa, joista vain yksi oli aktiiviupseeri. Samassa yhteydessä hän viittasi myös Suomen ja Saksan tarvikekauppaan. Suomi tarvitsi viljaa, Saksa teräksen jalostukseen käytettävää raaka-ainetta, jota löytyi Lieksasta. Jäi sellainen vaikutelma, että osasto Raskiin kuuluvat kaksi geologia olivat suorittamassa muutakin kuin sotatoimiin liittyvää vakoilijakoulutusta. Heti sodan jälkeen tarina olisi tietysti ollut ns. kuumaa tavaraa. Nyt aika oli jo tehtävönsä.

Tietokirjailija Porvali esitti hyvin varovaisesti sellaisen johtopäätöksen, ettei osasto Raskin kaltaista toimintayksikköä olisi saatu kootuksi ammatillisesta, vaan se oli mahdollista vain asevelvollisuusarmeijan piirissä.

Operaatio Hokki

Kirjaillan jäi vain maininnan varaan Mikko Porvalin uusin, sotahistoriallisesti merkittävä tietoteos, Operaatio Hokki. Sitä ei voi pitää vakoiluun keskittyneen illan varsinaisena puutteena. Hokkihan oli uhkarohkea sotilasoperaatio, jonka tavoitteena oli häiritä ja viime kädessä katkaista puna-armeijan huoltoreitti tuhoamalla Petroskoin ratapiha kaukana jatkosodan viimeisten päivien rintaman takana. Tehtävä ei onnistunut suunnitelmien mukaisessa muodossa, mutta vihollisen kuljetuksia onnistuttiin kuitenkin häiritsemään. Operaatiossa tulivat mielenkiintoisella tavalla esille kaikki vakoilutehtävään liittyvät riskit ja kauhut. Tehtävä oli huippusalainen. Kiinnijääminen olisi merkinnyt varmaa kuolemaa.

Pahin uhkista oli se, että operaatio jatkui, vaikka 4.9.1944 klo 6.10 tuli ilmoitus 21. Prikaatin 9. komppaniaan, joka oli valmistautunut vastaanottamaan vihollisen puolelta omille linjoille pyrkivän partion, että ”Suomen ja Neuvostoliiton hallitukset ovat allekirjoittaneet aseleposopimuksen ja kaikki vihollisuudet lopetetaan tänä aamuna klo 7.00”.

Tieto aselevosta ei saapunut ajoissa partio Hokille. Aselevon myötä ilmavoimat käskettiin lentokieltoon, ja muutoinkin oli

selvää, ettei vihollisen puolelle voisi enää määrätä lehtotehtäviä. Joukko oli autuaan tietämätön siitä, että sota päättyi. Lisäksi partio oli jo aikaisemmin joutunut jakautumaan ja kätkemään korkeaan kuumeeseen sairastuneen johtajansa kapteeni Ilmari Honkasen selustaan. Sitä ennen oli Pääesikunnasta tullut tyly käsky: ”Koneella ei haeta. Tulkaa itse pois.”

Lopulta sissilentäjien johtaja Erkki Jauri päätti, ettei viimeisille lennoille kysyttäisi lupia ylempää, sillä niissä olosuhteissa niitä ei myönnettäisi, ja lähti omalla vastuullaan noutamaan kapteeni Honkasen ja hänen turvakseen jätetyt partiomiehet.

Kuvaus tästä viimeisestä lennosta on Mikko Porvalin Hokki-kirjan dramaattisimpia. ”Synkeässä yössä, vain yhden merkkilyhdyn valossa, kelluke nousi vajaan metrin juuri sou-tuveneen kohdalla. Nyt se riitti, sillä onni oli myötä: koneen vasen kelluke suhahti veneessä istuneiden miesten välistä.”

Weijo Pitkänen

Biljardiottelu Lappeenrannan Kerhoa vastaan Klubilla

Biljardipäällikkö Ahto Alander julkistaa kilpailun tulokset. Kuva Veikko Hannula.

■ Vuonna 1950 alkaneen perinteen mukaisesti kohtasivat Lappeenrannan Kerho ja Helsingin Suomalainen Klubi nyt 63:n kerran biljardiottelussa

Tällä kertaa oli Kerho parempi voitoin 12-10

POINTCOOL - SERVICE OY

Suurkeittiölaiteiden ja kylmäkalusteiden huolto pääkaupunkiseudulla

Pointcool - Service Oy
Konetie 1
04300 Tuusula
Puh. 09-8387 420
Fax 09-8387 4220
e-mail. pointcool@pointcool.fi

KAMERAPIIRI PYÖRII

Digikamera- ja luontokuvauskerho on järjestänyt kevään aikana kaksi tilaisuutta. Helmikuussa keskityimme klubiveljien omiin kuviin. Tapio Karjalainen vei meidät huikkeiden matkakuvien ja -kertomusten mukana eksoottisiin ja kuvauksellisiin matkakohteisiin. Samana iltana Pertti Salolainen avasi meille laajan kuvagalleriansa kohdasta ”lintumaailman värikkäät pikkupörriäiset eli kolibrit”.

■ ■ Tapion kuljetti meitä Huipuvuorilta Afrikan eläinsafareiden kautta aina Etelämantereelle asti. Maailman luonnon monimuotoisuus tuli kuvista esille hienolla tavalla. Kuivat arot ja ikijää loivat kukin oman värimaailmansa. Olosuhteet, joissa fauna ja flora hakee itselleen selviytymisen eväitä on moninainen. Tähän juttuun liittyvä kuva on Tapio Karjalaisen ottama ja on nimeltään ”Back to the colony”.

Kolibrien maailma on oma lukunsa. Niiden koko vaihtelee lajista riippuen 6-20 cm välillä. Pienimmät eivät kokonsa puo-

Kuva Tapio Karjalainen

lesta juurikaan poikkea isoista mehiläisistä. Siipien nopeus (15-80 lyöntikertaa sekunnissa) on uskomaton. Se mahdollistaa täydellisen pysähtymisen mettä tarjoavan kukan ääreen. Pertin kuvat antoivat erinomaisen johdatuksen kolibrien maailmaan.

Huhtikuussa vieraanamme oli arvostettu lehti- ja reportaasikuvaaja Hannes Heikura. Yli neljäkymmentähenkkinen osanottajajoukko sai vaikuttavan johdatuksen valokuvien maailmaan ja niiden taakse. Hannes Heikura on työskennellyt pa-

rikymmettä vuotta Helsingin Sanomien kuvaajana. Tällä hetkellä hän toimii free lancerina ja on saanut Valtion taiteilijapurahan. Hän on yksi palkituimpia valokuvaajia maassamme. Ansioluetteloon sisältyy lukuisia Vuoden lehtikuvaaja-

ja Vuoden lehtikuvapalkintoja. Hän on voittanut Fotofinlandian (2008) ja hänelle on myönnetty Suomen Kuvalehden Journalistipalkinto. Lehtikuvaajalle tämä arvostettu palkinto on myönnetty Hannes Heikuran (2006) lisäksi vain kerran – Kalle Kul-

tala (1980).

Lehtikuvaajana Heikura korostaa kuvan aitoutta. Hän ei arvosta hyvääkään kuvaa, jos tilanne on järjestetty. Hän tapaa käyttää teleobjektiveja, jolloin hän voi kuvata kohdettaan kauempaa. Tällöin syvyyserävyys korostuu ja kohde erottuu taustastaan paremmin. Heikura ei käytä jalustaa eikä salamaa. Monet lehtikuvaajat ovat sitä mieltä, että kuvaajan kädenjälki ei saa erottua. Heikura on toista mieltä. Hänelle on suuri merkitys sillä, että kuva ilmentää hänen tapaansa nähdä asioita. Kuva on hänen henkilökohtainen tulkintansa tilanteesta.

Hannes Heikura on julkaissut kaksi kirjaa: ”Valokuvia – Photographs” ja ”Dark Zone”. Hänellä on ollut myös kolme valokuvanäyttelyä vuosina 2005.-08 ja-11.

Vaikuttava esitys viritti osanottajien keskuudessa vilkkaan keskustelun.

Kalevi Suortti

Klubin Sikarikerhon kuulumisia

Kuva Heikki Pitkänen

Helsingin Suomalaisen Klubin Sikarikerho on kaikille klubiveljille avoin harrastusjaos, jonka tavoitteena on lisätä asiasta kiinnostuneiden klubiveljien sikaritietoutta, sekä luoda mahdollisuuksia ja puitteita klubiveljien keskinäiseen kanssakäymiseen klubihengessä sikaria poltellen.

■ ■ Yläkellarin harrastustilojen (Alahuone) valmistuttua viime syksyllä on Klubin Sikarikerho kokoontunut kuukausittain sikarihuoneella vapaamuotoisesti tai vaihtuvien teemailtojen merkeissä. Teemoina on ollut mm. portviinien ja tummien oluiden maistelua sekä Kuuban matkailuun ja sikarifestivaaleihin liittyviä alustuksia, niin omin

voimin kuin asiantuntijavierailijoidenkin kanssa toteutettuna. Keväällä on järjestetty myös havannalaisilta KirjaClubilla sekä Tallinnan päiväretki. Järjestämme myös sikarien yhteishankintoja muutaman kerran vuodessa. Klubin Sikarikerhon ohjelmasta tiedotetaan tarkemmin sähköpostilistalle ilmoittautuneita.

Jo perinteeksi muodostunut Tallinnan päiväretki toteutettiin lauantaina 14. huhtikuuta 17 klubiveljen voimin. Keli oli koleahko, mutta säätä uhmaten ryhmämme Tallinnaan saavuttamme ja lounasta odotellessa suoritti ensin kiertoaajelun ja-kävelyn Laululavalle ja Kadriorgin alueelle. Maittava lounas ja jälkiruokasikarit nautittiin tällä kertaa ravintola Dominicissa vanhassa kaupungissa. Lounaal-

le valitut viinit esitteli isäntämme Kari Rekola. Tämän jälkeen suunnattiin ostoksille ja nauttimaan Tallinnan La Casa del Habanon vieraanvaraisuudesta. Paluumatka taittui onnistuneen päivän jälkeen veljellisen seurapidon merkeissä Tallinkin business loungessa. Seuraavan huhtikuun matkasuunnitelmassa on Pietarin viikonloppumatka ja tutustuminen paikalliseen sikarikulttuuriin ja-harrastajiin.

Klubin Sikarikerho toivottaa kaikki aiheesta kiinnostuneet klubiveljet mukaan toimintaan. Lisätietoja ja sähköpostilistalle liittyminen osoitteessa klubinsikarikerho@gmail.com.

Heikki Pitkänen

Ongelmat tiedetty - ratkaisuja siirretty

Ministeri Henna Virkkunen.

Kuva Jarmo heinonen

Huhtikuun ministerilounaalla klubin vieraana oli hallinto- ja kuntaministeri Henna Virkkunen. Puheenvuoronsa teemana oli meitä jokaista koskettava kuntauudistus. Ei siis ihme, että paikalle oli saapunut salintäyteinen yleisö.

■ ■ Kuntauudistushanke on parhaillaan lausuntovaiheessa. Ministeriö on kysynyt kunnilta halukkuutta osallistua seudullisesti toteutettaviin kuntaliitoselvityksiin. Lähes 300 maamme 336 kunnasta jätti määräraikkaan mennessä lausuntonsa.

Noin puolet kunnista ilmoitti, ettei halua osallistua tällaisiin selvityshankkeisiin. Optimisti näkee kuitenkin asian niin, että puolet maamme kunnista haluaa selvittää, millä tavoin varmistetaan parhaiten hyvinvointiyhteiskunnan tulevaisuus muuttu-

Henna Virkkunen

vissa oloissa.

Läsnäolijat saattoivat havaita, että kuntaministeri Virkkunen kuuluu ainakin tässä asiassa ehdottomasti kehitysoptimistien joukkoon. Hän tunnusti itsekin olevansa hankkeesta hyvin innostunut.

Henna Virkkunen muistutti, että kuntakeskustelua on käyty aika ajoin. Puoli vuosisataa sitten, 1960-luvulla, ryhdyttiin puuhaamaan ns. suurta kuntauudistusta. Sen tavoitteena oli päästä 315 kuntaan. Ajateltu ei kuitenkaan pitänyt, sillä ”tavoitteeseen” päästään vasta ensi vuonna. Vuonna 2005 aloitettiin ns. Paras-hanke, joka keskittyi kunta- ja palvelurakenteen uudistamiseen. Hanke perustui vapaaehtoisuuteen. Se tuotti joitakin hyviä tuloksia mm. Salon, Hämeenlinnan ja Kouvolan seuduilla. Tahti kuitenkin hiipui vuosikymmenen lopulla.

Tämän hallituksen ajama laaja kuntauudistus on jatkoa Paras-hankkeelle. Uudistuksen tavoitteena on vahvoin peruskuntiin pohjautuva elinvoimainen kuntarakente.

Virkkunen alleviivasi, että perustelut nykyiselle kuntauudistushankkeelle ovat aivan samat, mitä ne ovat olleet aikaisemminkin. Väestö ikäännyttävällä vauhdilla. Julkinen talous kiristyy. Mukaan on tullut syvä, kansainvälinen talouskriisi. Osin sen heijastamana maamme kauppatase on kääntynyt alijäämäiseksi. Monilla teolli-

Ongelmat on siis tiedetty. Valitettavasti ratkaisuja on aina tavattu siirtää, mikä on kiusallisen huono asia, ministeri Virkkunen totesi.

suudenaloilla on meneillään raju rakennemuutos.

Ongelmat on siis tiedetty. Valitettavasti ratkaisuja on aina tavattu siirtää, mikä on kiusallisen huono asia, ministeri Virkkunen totesi.

Kuntauudistuksessa monien kriitikkojen fokus tapaa olla kuntajakokysymyksissä, mitä mielikuvaa myös media mielellään ylläpitää. Virkkunen korosti, että rakenneratkaisut ovat vain alkua. Palveluprosessien uudelleen järjestäminen on kuitenkin kaiken A ja O. Juuri tätä varten mm. uudistuksen seuraavassa vaiheessa paneudutaan seudullisiin selvityksiin siihen, miten eri malleissa hyvinvointipalvelut parhaiten voitaisiin kuntalaisten ja yritysten kannalta järjestää.

Henna Virkkunen esitteli kuntauudistushankkeen tueksi runsaasti taustatietoja. Väki lisääntyy, mutta keskittyy samalla vauhdilla. Joidenkin arvioiden mukaan pääkaupunkiseudun väestömäärä kasvaa lähimmän parinkymmenen vuoden aikana peräti 300 000 uudella asukkaalla ja pääkaupunkiseudun osuus koko maan työpaikoista on kolmannes.

Uhkana ministerin mukaan on, että pääkaupunkiseudun kunnat alkavat taistelemaan veronmaksajista ja työpaikoista hallitun kokonaiskehityksen kustannuksella. Kaupunkiseuduilla kokonaiskehityksen varmistamiseksi avainasioita var-

sinaisten hyvinvointipalvelujen ohella ovat maankäyttöön, kaavoitukseen ja verotukseen liittyvät kysymykset, Virkkunen arvioi.

Syrjäseutujen osalta keskeistä taasen on päästä suurempiin kokonaisuuksiin ja tarkoituksenmukaiseen väestöpohjaan, jotta kuntien henkilöstöön ja talouteen liittyvät kysymykset voidaan optimoida, Virkkunen totesi.

Kuntien talousnäkymät ovat huolestuttavat. Virkkunen mukaan vuonna 2024 noin 60 nykykunnan veroprosentti nousee yli 30 %:n ja 110 kunnankin 25-29 %:iin ellei mitään tehdä. Samanaikaisesti kuntien 460 000 työntekijästä 160 000 eläköityy

seuraavan kymmenen vuoden aikana.

Kuntaministeri Virkkunen totesikin, että kaikki tämä huomioon ottaen laaja kuntauudistus on mahdollisuus eikä uhka, jollaisena sitä jotkut pitävät. Hallituksen tavoitteena on edetä asiassa rauhanomaisesti, ei pakottaen, Virkkunen korosti. Hallituksella on kuitenkin myös oma vastuunsa asiasta. Jos jollakin seudulla mitään ei tapahdu ja sellaisten palvelujen järjestäminen, joihin kuntalaisilla on oikeus, uhkaa päättyä, valtio voi ottaa asiassa aktiivisemman roolin, Virkkunen muistutti.

Syksyn kuntavaalit on hankkeen kannalta myös hyvä asia. Vaalit innostavat varmasti kes-

kustelemaan tulevaisuuden ratkaisuisista, Virkkunen arvioi. Uusilla kuntavaltuustoilla onkin edessään hyvin vastuullinen tehtävä, kun ryhtyvät päättämään siitä, miten omalla alueellaan koulu-, sosiaali- ja terveys- ja mm. kaavoituspalvelut parhaalla tavalla kyetään hoitamaan myös jatkossa.

Kalevi Suortti

Veteraani- ja maanpuolustusilta 19.4.2012

Veteraanituunusta kantavia klubiveljiä illan kuuniavieraina. Kuva Arto Toivanen

TÄHTIHETKIÄ OOPPERAN JA OPERETIN PARISSA

"Muistathan kai". Sopraano Tuula Pohjola ja tenori Roland Liiv esittämässä duettoa Emmerich Kálmánin operetista *Mustalaisruhtinatar*. Kuva Seppo Pukkila.

Klubin kuoron onnistunut kevätkonsertti täpötäydelle katsomolle

■ ■ Kuinkahan moni musiikinystävä jäikään ilman suuremoista kokemusta, kun Klubin kuoro upeiden solistien ja pianistin kera "irroitteli" uudenkarhean Musiikkitalon Cameratalin palkeilla 21.4.2012.

Oli todella valitettavaa, että sali on niin pieni, ettei lähessäkään kaikki halukkaat voineet

päästä nauttimaan konsertin sulosävelmistä. Kuoron maine oli kantautunut aina Kalajoelle ja Lohjalle asti. Kummaltakin paikkakunnalta oli katsomossa yli 20 henkiset seurueet.

Konsertti oli menestys ja se oli loppuunmyyty. Itse jouduin myymään "ei oota" kymmenille halukkaille. Eräät klubiveljet olivat suorastaan närkästyneitä siitä, ettei lippuja klubilaisillekaan ollut saatavilla.

Henrik Lamberg onnistui

jälleen kerran virittämään kuoron huippuvireeseen konserttia varten vaikka kuoron piirissä harjoitusjaksolla oli joskus havaittavissa pientä epäilyä siitä, saataisiinko ohjelmisto esityskuntoon konserttiin mennessä.

Kevätkonsertin säveltäjänimistä mainittakoon mm. Wolfgang Amadeus Mozart, Giuseppe Verdi, Sigmund Romberg, Emmerich Kálmán, Jerome Kern, Gaetano Donizetti, Charles Gounod ja Ludwig van Beet-

hoven. Konsertin juonsi klubiveli Aarno Cronvall persoonallisella ja mukaansatempaavalla tyyllillään.

Upeat solistit, Tuula Paavola Carmenina ja Sylvana, Roland Liiv sankaritenorina ja basso Robert McCloud vanhana Missisipin jokilaiivan kansimiehenä saivat yleisön raikuviin aplodeihin. Pianotaiteilija Jari Hiekkapellon upea ja taiteellinen työ koko konsertin ajan täydensi musiikillista nautintoa.

Jutellessani kuorolaisten kanssa väliajalla ja konsertin jälkeen, vaikutti siltä, että myös kuorolaiset nauttivat täysin rinnoin konsertin annista.

Kuorolaisella ei tietenkään ole mahdollista arvioida esitystään muuta kuin "rivijäsenenä".

Kaikille mieskuorolaisille on selvää, että konsertti järjestetään ainoastaan sitä varten, että sen jälkeen voidaan pitää kunnan karonkka. Niin oli tälläkin kerralla. Karonkassa kaikilla kuorolaisilla oli mahdollisuus esittää taitojaan laulumusiikin ja muidenkin taiteenalojen sarjoilla. Nyt karonkassa esiintyi lähes kymmenen erinomaista solistia, joilla varsinaisessa konsertissa ei ollut mahdollisuutta ajanpuutteen takia tuoda esille taitojaan. Karonkassa esiintyi myös kaksi pienryhmää: Sali-Bändi ja Karitsat.

Kaiken kaikkiaan karonkka oli rivilaulajan kannalta oli onnistunut ja se kannatti jälleen kerran järjestää.

"Nopeat syövät hitaat".

Kaikki halukkaat eivät siis päässeet mukaan. Ei huolta! Heitä ja muutakin yleisöä varten Klubin Kuoro ottaa jälleen uuden askeleen musiikin alueella. Uutena aluevaltauksena kuoromme järjestää yhdessä Pienen Suomalaisen Balettiseurueen kanssa Isänpäivän matinean "Suomalaisen Klubin Kuoro laulaa balettia" Aleksanterin Teatterissa isänpäivänä 11.11.2012 klo 16.00. Liput ovat jo myynnissä osoitteessa www.lippu.fi. Katsokaa myös mainos konsertista tästä lehdestä sivulta 2 Tervetuloa konserttiin.

*Aarno Suorsa
Kuoron tiedottaja*

Simo Rajakallio 2. tenori, Kari Storckovius 1. tenori, Aarno Suorsa 2. basso ja Kari Kuusisto 1. basso
Kuva Seija Suorsa

Viini-illan teemana Itävalta

Kevään viimeinen viini-ilta 26.4. oli jälleen kerran täyteen varattu. Gastronomisen kerhon puheenjohtaja Jorma Hämäläinen toivotti osanottajat tervetulleiksi ja esitteli illan vieraan, viiniasiantuntija, lääketieteen tohtori ja professori Georg "Joffe" Borgströmin, joka pitää Hufvudstadsbladetissa omaa viinipalstaa.

■ ■ Borgström käsitteli alustuksessaan pääasiassa viinin historiaa, mutta kävi lopuksi läpi Itävallan viinituotannon perusfaktoja. Suhdettaan viiniin hän luonnehti toteamalla, että se on sama kuin naisein. En ole asiantuntija, mutta olen niistä kiinnostunut. Borgström totesi viinin olevan Jumalan lahjan ihmiskunnalle ja rauhan symbolin. Hän korosti, että viinin nauttimisessa oikea seura on tärkeää.

Viinin keksimisestä on kulunut Borgströmin mukaan jo 20 000 vuotta. Viinillä on ollut merkittävä osuus arkielämässä, juhlassa ja uskonnollisissa menoissa. Hammurabin laissa lähes 2000 vuotta eKr. jo ennen Itävallan viiniväärennöksiä määrättiin, että joka vettä viiniin sekoittaa, hänet tulee hukuttaa veteen. Viinin rooli oli suuri kreikkalaisessa ja roomalaisessa kulttuurissa, jossa viinin jumalina olivat Dionysos ja Bacchus. Borgström kertoi Raamatussa olevan 441 mainintaa viinistä. Jeesuksen ensimmäinen ihme-

Viiniasiantuntija, lääketieteen tohtori ja professori Georg "Joffe" Borgströmin. Kuva Arto Toivanen

teko oli veden muuttaminen viiniksi Kaanaan häissä.

Ratkaiseva muutos viinin laadussa tapahtui Borgströmin mukaan 1700-luvulla, kun viinejä alettiin pullottaa. Nykyään Suomessa on jokaisella maakuntalehdellä viinipalstansa, mutta ensimmäisenä Alkon viinien kommentointi alkoi vuonna 1984 klubin nykyisen puheenjohtajan Johannes Koroman päätoimittaja-aikana.

Itävallan viinien laadun parantumisessa oli suuri vaikutus vuoden 1985 viiniskandaalilla. Tuolloin jotkut tuottajat lisäsivät kylmän ja huonon kesän jälkeen dietyleeniglykolia viiniin

saadakseen niihin lisää makeutta. Tämän jälkeen laadittiin uudet tiukat viinilait. Nykyään maassa on nykyään 40 000 viiniviljelijää ja 57 000 hehtaaria viinitarhoja. Viinistä 73 prosenttia on valkoviinejä ja 23 punaviinejä. Borgströmin mielestä nykyään Itävallassa on erittäin hyviä viinejä ja niissä on hyvä hinta-laatusuhde.

Alustuksen jälkeen päästiin itse pääasiaan eli itävaltalaisen viinin ja ruuan pariin. Klubin ravintoloitsija Miia, tuore vuoden nuori yrittäjä, kertoi illan menusta. Alkuruokana oli hollantilainen tuore valkoinen parsa parmesaanin kera ja lisäksi

Vappulounas

tarjolla oli ravintolan itse tekemää hollandaisekastiketta. Viininä oli Itävallan valkoviinien lipunkantaja Grüner Vertliner.

Borgström kertoi, että 37 prosenttia Itävallan valkoviineistä tehdään juuri tästä rypälajikkeesta. Se on perinteisesti itävaltalainen rypäle eikä sitä kasvateta kovin paljoa muualla. Hän luonnehti tarjolla ollutta Rabl'in Grüner Vertlinerä kevyeksi, pippuriseksi, raikkaaksi ja kertoi nykyään löytyvän jopa 30 vuotta vanhoja Grünerietä.

Päaruokana oli tunnetuin itävaltalainen perinneruoka Wienerschnitzel, joka oli tehty perinteiseen tapaan vasikasta. Sen kanssa nautittiin Esterhazyn linnan viinitilan Pinot Noiria. Tätä Burgundin rypäleestä tehtyä viiniä löytyy kaikkialta maailmasta. Borgström mainitsi Pinot Noirilla olevan pitkän tradition Itävallassa. Hän piti Esterhazyn viiniä, jota ei saa Alkosta, happorakenteeltaan hyvänä.

Jälkiruokana oli perinteinen wieniläinen apfelstrudel kermavaahdolla. Sen kanssa nautittiin todellista nektaria Beerenauslese, eisweinia, joka on puristettu tummista jäätyneistä rypäleistä. Kolmetuntinen ilta vierähti nopeasti hyvässä seurassa onnistuneesta tarjoilusta nauttien. Iltaan sopivasta musiikista vastasi klubin puhallinorkesteri.

Risto Olamo

Kuvat Jarmo Heinonen

KUTSU HELSINGIN SUOMALAISEN KLUBIN GOLFMESTARUUSKILPAILUUN Keskiviikko 22.8.2010 alkaen kello 8.30.

- Kilpailukentät:** Tali ja Master Golf'in **Forest-kenttä**
- Kilpailumuoto:** 18 reiän tasoituksellinen pistebogey (keltainen tii).
A-sarja: Hcp < 16 (arvio). Pelipaikka Tali (max. 72 pelaajaa).
B-sarja: Hcp > 16 (arvio). Pelipaikka Master Golf (max. 72 pelaajaa).
Kilpailupäivään mennessä 65 vuotta täyttäneet voivat ilmoittautua myös veteraanisarjaan, joka pelataan pistebogeyna A- ja B-sarjojen yhteydessä. Klubin golfmestari on pelaaja, jolla on paras scr-lyöntipelitus.
- Osoittamisoikeus:** Helsingin Suomalaisen Klubin jäsenillä (Hcp max. 36).
- Ilmoittautuminen:** 14.8.2012 mennessä www.klubi.fi/golf tai Klubimestarille 09-5868830.
Caddiemasterit eivät ota vastaan ilmoittautumisia!
Ilmoittautumisessa on oltava pelaajan nimi, kotiseura ja tarkka hcp.
- Kilpailumaksu:** **55.- euroa suoritettava 14.8. mennessä tilille:**
Helsingin Suomalainen Klubi /Ilmoittautumiset FI14 1470 3000 2548 08
Huom! Kyseessä EI OLE sama tili, jolle maksetaan jäsenmaksu!
Maksutositteessa on mainittava pelaajan nimi tai jäsennumero.
- Kilpailumaksu sisältää greenfeen sekä aamukahvin.
Kilpailumaksun palautus vain lääkärintodistusta vastaan.
- Lähtöluettelot:** Ma 20.8. osoitteessa www.klubi.fi
- Palkintojen jako:** Iltatilaisuuden yhteydessä Klubilla n. kello 20.
Tavarapalkinnot jaetaan läsnä olevien kesken.
- Noutopöytä katettuna kello 18-20. Hinta 30,-

Terveisin

Golftoimikunta

mange_{SUD}

nico's golf

Titleist®

MAXIUM

bosweel
since 1937